

Parisi divat

9. SZÁM

1940 JUNIUS 1

60
FILLÉR

*Emprimé- és vászon-
ruhák, kerti- és strand-
kalmik. Prép gyermek-
ruhák. Txléses, sokféle
kémimunka*

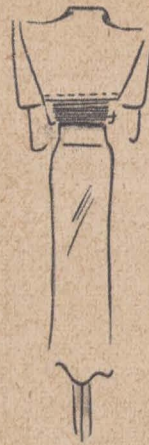
(Foto Dorvyna)

I

II

III

I. szám. Csikos ruha, a derék felső részén gombokkal és két zsebbel. Érdekes szabású, előnyös derék. Rendelőszám B 300, ára bérmentve 96 fillér.

IV

V

II. sz. Nyári köpeny, igen elegáns, előnyös szabású, nagy gombokkal, elől darázsolva. Rendelőszám B 301, ára bérmentve 96 fillér.

III. sz. Nyári ruha, dereka boleroszerű, de nem elálló, hanem rátűzött. A derék elő- és hátrészén szegőzés. Rendelőszám B 302, ára bérmentve 96 fillér.

IV. sz. Bébi-fejkötő és kabátka. A kabátka elől csokorral csukódik. Rendelőszám B 303, ára bérmentve 68 fillér.

V. sz. Szalagsokrokkal díszített fejkötő és kabátka. Rendelőszám B 304, ára bérmentve 68 fillér.

VI. sz. Szegőzéssel díszített bébi-ruhácska és fejkötő. A ruha alul hálószerű szabásban. Rendelőszám B 305, ára bérmentve 68 fillér.

Előfizetési ára	
egy évre	P 7.—
félévre	P 3.60
negyedévre	P 1.80
Biztosítással kombinálva:	
félévre	P 4.80
negyedévre	P 2.40
egy hónapra	P —.80

Párisi Divat

A BAZÁR

MEGJELENIK MINDEN HÓ I-ÉN

Egy példány ára 60 fillér, pályaudvarokon is.

Kedvezményes árú szabásmintákat és kézimunkarajzokat kaphat a PÁRISI DIVAT minden olvasója. Lásd az 5. oldalon lévő közleményt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány ucca
12—14.

Telefón:
I—423—39 és I—423—50

Egy példány ára:
Romániában 20 lei.
Jugoszláviában 10 dinár.

1. sz. Pettyes nyersselyemruha, egyszerű, célszerű, derékban befűzött szalagóvval. Előlgombos, nyakban kihajtottal. Rendelőszám 26.740, ára bérmentve 96 fillér.

2. sz. Vászorruha, szoknyáján két szembehajtottal. Nyakban keskeny gallérka. Öv, kézelő. Rendelőszám 26.741, ára bérmentve 96 fillér.

3. sz. Sapka, maradék ruha- vagy kabátanyagból, csokordíszszel. Rsz. 7583, ára bérmentve 30 fillér.

4. sz. Fejkötőruha, szélén fonott díszítéssel. Rendelőszám 7184, ára bérmentve 30 fillér.

5. sz. Leánykaruha könnyű selyemből, 4—6 éveseknek. Elöl legyezőszerű berakás, vállán szegők és plisszírozás. (Helyette húzott fodrot alkalmazhatunk.) Rsz. 8914, ára bérmentve 68 fillér.

6. sz. Leánykaruha 6—8 éveseknek. Világoskék anyag sötétkék szalagdíszszel. Rendelőszám 9415, ára bérmentve 68 fillér.

7. sz. Ünneplőruhácska 8—10 éveseknek. Darázsolt derék, vállán, ujján plisszé, vagy fodor. Másszínű csokordísz. Rendelőszám 9422, ára bérmentve 68 fillér.

8. sz. Ruhácska 2—4 éves fiúcskáknak. Szövetből, vagy fehér, vagy színes vászomból, fehér gombokkal, plisszírozott, vagy ráncolt széllel. Rendelőszám 8943, ára bérmentve 68 fillér.

Nem kapták meg a biztosítási kötvényt. Több biztosítással előfizető a panasszal fordult hozzánk, hogy a biztosítási kötvényt nem kapták meg a kézbesítő hanyagsága folytán. Kérjük ezeket az előfizetőket, hogy jogaik megóvása céljából okvetlenül követeljék a kötvényt a kézbesítőtől. Kiadóhivatalunkkal pedig haladéktalanul közölgék, ha bármely okból nem kapták meg a kötvényt, hogy mióta előfizetők és hányszor nem kapták meg a lapot. Mihelyt beérkezik a panasz, nyomban intézkedünk a kivizsgálás iránt.

Eddig több mint 2000 elhunyt biztosított előfizető hozzátartozója kapta meg a temetkezési segílyt. Több mint 500.000 pengőt fizetett ki eddig a biztosító.

9. sz. Mosóanyagból, körülszegőzött derék, pettyes csikkal díszítve. Sötétebb színű öv, harangszabású szoknya. Rsz. G 3932, ára bérmentve 96 fill.

10. sz. Kosztüm: alul bővülő szabású szoknya, kockás kabát ovális, húzózáras zsebekkel. Rendelős szám G 3933, ára bérmentve 96 fillér.

10

(Metro felv.)

9

11. sz. Pettyes organdi-blúz nagy csokorral. Rendelős szám G 3934, ára bérmentve 68 fillér.

12. sz. Szegőzéssel és más színű anyaggal díszített hosszúujjú blúz. Rendelős szám G 3935, ára bérmentve 68 fillér.

13. sz. Santungruha, piros váll és övrésszel, monogrammal. Rendelős. G 3936, ára bérmentve 96 fillér.

11

12

13

14

15

16

17

18

14. sz. Háromnegyedes ujjú sötétkék selyemkreppruha fehér pikédísszel. Szoknyája bő, harangszabású. Rendelős szám A 580, ára bérmentve 96 fillér.

15. sz. Fehér marokénruha fehér-világoskék változattal. Harangszabású, elől kötéyszerűen dúsán ráncolt. Rsz. A 581, ára bérmentve 96 fillér.

16. sz. Elegáns szabású vászonruha finoman alkalmazott kék-fehér csíkos beállításokkal. Rendelős szám A 582, ára bérmentve 96 fillér.

17. sz. Egybédolgozott matrószerű ruha; aprón berakott szoknya, kétsoros blúz. Rendelős szám A 583, ára bérmentve 96 fillér.

18. sz. Világoskék, egyszerű, de igen jószabású nyersvászonruha gombokkal, oldalt szegőzéssel. Rendelős szám A 584, ára bérmentve 96 fillér.

(Foto Metro)

Délelőttre -
délutánra

19

20

21

Ennek a harangszabású kockás ruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén levő rendelésvényét beküldi.

19. sz. Empriméruha berakott ujjával. A ruha elején öt berakás. Mászínű gallér, gombok. Rendelőszám G 3977, ára bér. 96 fillér.

20. sz. Tavaszi gyapjúszor-zsettruha 2 géptűzéses zseb-
bel, sállal, övvel. A hátrészen gomb-
bolódik. Elején két-két berakás. Rendelőszám G 3978, ára bér-
mentve 96 fillér.

21. sz. Harangszabású kockás ruha, fiatalos, előnyös. Egy-
színű öv és nyakesokor, világos gallérka, kézelő. Ennek a harangszabású kockás ruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén levő rendelésvényét beküldi.

22. sz. Csikos ruha, a csíkok változatos összeállításában. A derék felső részén két apró zseb. Rendelőszám G 3980, ára bérmentve 96 fillér.

23. sz. Mintás, beköthős blúz géptűzéssel. Világos kézelők és álló nyak. Rendelőszám G 3981, ára bér. 96 fillér.

22

23

24. sz. Elegáns emprimé. Szoknyarésze harangszabású. Magasított derék, zsabó. Rsz. G 3972, ára bér. 96 fill.

25. sz. Hosszúujjú, pettyes selyemruha, vállán virágdísz. Hátrészen gombolódik. Szélesebb öv, elején beállított részek. Rendelész. G 3973, ára bér. 96 fill.

26. sz. Kabátruha pasztellszínű anyagból. Hozzá megfelelő színű nyaksál és virágdísz. Dereka simuló, alul szélesedő harangszabás, kötényszerű előrés. Rendelészám G 3974, ára bérmentve 96 fillér.

27. sz. Krémszínű nyári köpeny, kétsoros gombolású. Vállán tengerérszsinór. Rendelészám G 3975, ára bér. 96 fillér.

24

28. sz. Komplé: empriméruha és bőhátú háromnegyedes köpeny, amely bármilyen ruhához viselhető. A ruha szabásmintájának rendelésszáma G 3976, ára bérmentve 96 fillér. A köpeny szabásmintájának rendelésszáma G 3976/a, ára bérmentve 68 fillér.

Kedvezményes árú szabásokat és kézimunkarajzokat

boesátunk olvasóink rendelkezésére. A Párisi Divat minden számában három olyan ábrát jelölünk ki, amelyek közül minden olvasóink kiválaszthatja az izlésének és szükségletének megfelelő modellt. E modellek, illetve kézimunkák szabását, v. rajzmintáját 30 fillér portó- és kezelési költség beküldése ellenében megkapja mindenki, aki ezt az összeget levélbetyegegkben, a 32. oldal szélén található szelvény-nyel együtt kiadóhivatalunknak beküldi. Egy számból minden olvasónak csak egy szabást vagy kézimunkarajzot küldhetünk kedvezményes áron. Ettől a szabálytól semmi körülmények között nem térhetünk el. Jelen számból a 21. sz. vagy a 32. sz. ábra szabásmintáját, vagy a 12. sz. ovális futónak szűrt sablonját adjuk kedvezményes áron.

27

25

26

28

29. sz. Vászorruha, ujjá és vállrésze beállított színes szőttésből. Könnyebb, vagy selyemanyaghoz a szőttés helyett emprimét dolgozunk. Rendelős. G 3982, ára bér. 96 fillér.

30. sz. Vászorruha kivarrott tenniszmintával. A ruhán géptűzés, szoknyája elől berakott. Hátul gombolódik. Rendelős. szám G 3983, ára bérmentve 96 fillér.

31. sz. Kockás ruha világos gombbal, övvel és gallérral. Szoknyarésze dúsan ráncolt, alul bővülő szabású. Rendelős. szám G 3984, ára bérmentve 96 fillér.

32. sz. Pettyes háziruha, vállán és derekán három sor gumibefűzés. Nyakban keskeny, ráncolt fodor. Ennek a háziruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinék, aki a 32. oldal szelvény levő rendelős. szelvényt beküldi.

33. sz. Háromrészes, de egybedolgozott nyári ruha. Rakott nyoknya, gombos betét és másszínű boleró, két kis zsebbel. Rsz. G 3986, ára bérmentve 96 fillér.

A 32-es sz. pettyes háziruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinék, aki a 32. oldalon levő rendelős. szelvényt beküldi.

29

30

31

32

33

Kerti és strandruhák

34. sz. Pizsama: világos vászonnadrág csíkos, széleskihajtós blúzzal. Újját rövidere szabjuk, vagy hosszúra, ekkor feltűrve viseljük. A pizsama szabásmintájának rendelésszáma A 585, ára bérn. 96 fillér.

34

(Foto U/a)

35

36

37

38

35. sz. Harangszabású kartonruha, két zsebbel, elől gombokkal. Kerti-, házi-ruhának, vagy strandköpenynek alkalmas. Rsz. A 586, ára bérn. 96 fillér.

36. sz. Ujjnélküli kerti- és strandruha. Az öv és azon függő tarsolyszerű zsebek másszínű vászonnadrág, vagy bőrből készülnek. Rsz. A 587, ára bérn. 96 fillér.

37. sz. Kerti pizsama: vászonnadrág és kényelmes szabású kabát. Rsz. A 588, ára bérmentve 96 fillér.

38. sz. Kirándulóruha: mosóblúz és bőven ráncolt szoknya egybedolgozott befűzős övvel. Rendelésszám A 590, ára bérmentve 96 fill.

39. sz. Egybedolgozott, zsinórdíszes, hosszúujjú marokénruha. Berakott szoknya. Rsz. G 3960, ára bérmentve a zsinórozás szúrt sablonjával együtt 96 fill.

40. sz. Egybedolgozott lebenyes ruha gombokkal és finom hímzsmintával. Rsz. G 3961, ára bérmentve a hímzés szúrt sablonjával együtt 96 fill.

41. sz. Nagypettyes ruha csokros övvel, apró gombokkal. Elöl berakások. Rendelők szám G 3962, ára bérmentve 96 fillér.

42. sz. Vászorruha finom hímzsmintával, elöl öt berakással. Rsz. G 3963, ára bérmentve a hímzés szúrt sablonjával együtt 1 pengő 20 fillér.

43. sz. Pettyes seylemblúz, a pettyezés színének megfelelő krepdesinbetéttel. Rsz. G 3964, ára bérmentve 68 fillér.

(Foto Dorvnye)

44. sz. Kötényruha lányoknak színes kartonból. Rendelôszám 16.275, ára bér. 68 fillér.
 45. sz. Kötényke lányoknak, hímzésintával. Rendelôszám 16.270, ára bérmentve 68 fillér.
 46. sz. Hosszúujjú sportblúz és sportnadrág. A blúz szabásmintájának rendelôszáma 82.261, ára bérmentve 68 fillér. A nadrág rendelôszáma 86.471, ára bérmentve 68 fillér.
 47. sz. Háromrészes lánykakomplé: kantáros szoknya, színes selyemblúz és háromnegyedes zsebes kabát. A blúz és a szoknya rendelôszáma 86.363, ára bérmentve 96 fillér.

44

46

45

48. sz. A 47. sz. szoknyához és blúzhhoz tartozó kabát. Rendelôsz. 86.363/a, ára bér. 68 fill.

49. sz. Kosztüm: szoknya szembehajtással és háromgombos kabátka. Rendelôszám 86.362, ára bér. 80 fill.

47

48

49

50. sz. Szalagöves ruhácska húzott fodros gallérrával 1—2 éves leánykáknak. Rendelôszám 8915, ára bérmentve 68 fillér.

51. sz. Hurkolással díszített ruha és sapka 1—2 éveseknek. Rsz. 7577, ára bér. 68 fillér.

52. sz. Rövidujjú ruhácska szívdíszítéssel, dolgozzuk hímzéssel vagy rátéttel. Rendelôszám 7647, ára bérmentve 68 fillér.

KÉZI-MUNKA

1. sz. Különlegesen finom tervezésű virágmin-tás készlet, horgolással vagy filével dolgozva, hálószobába, dupla ágy-terítőtől, s leányszoba-ba egy ágyra való terítőtől.

Kézimunkarajzaink egyrészt Szalavár István kézimunka-tervező készíti

3. sz. Táblafüggöny, 150×100 kockából. Mé-rete ½ cm-es kockával készítve 75×50 cm, 8 mm-es kockával dol-gozva ajtófüggönynek is alkalmas. Leszámolható minta rendelőszáma 1261, ára bérme 68 fillér.

4. sz. Éjjeliszekrény-takaró, 100×80 kocká-ból, ½ cm-es kockával dolgozzuk. Leszámol-ható minta rsz. 1262, ára bérmentve 68 fillér.

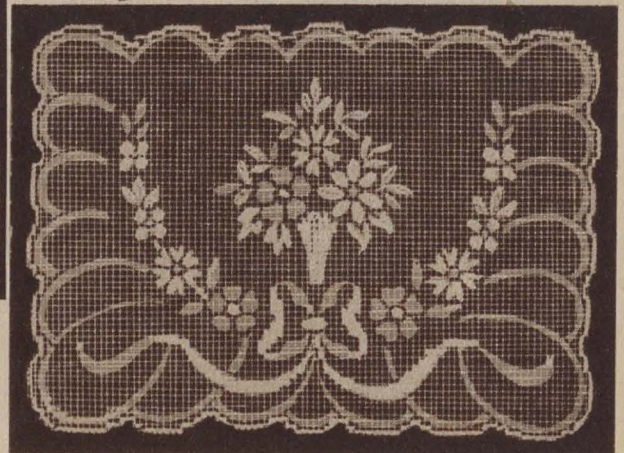
2

2. sz. A készlethez tartozó függöny, 240×179 kockából. 5-ös gyöngyfonálból 4 láncszemmel, 2 ráhajtással dolgozva 240×179 cm nagyságú függönnyt kapunk. 8-as gyöngyfonálból 150 cm széles függönnyt nyerünk. Leszámolható minta rendelőszáma 1260, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

1

3

4

5. sz. A készlethez tartozó ágyterítő, kisebb méretű ágyra, 1 cm-es kockával dolgozva 221 x 182 cm nagyságú terítőt kapunk. Befejzésül bojtot alkalmazunk. Leszámolható minta rsz. 1263, ára bér. 1 P 20 fillér. A készlethez tartozó dupla ágyterítő leszámolható mintája ugyancsak kapható. Ezt a terítőt 299 x 220 kockából, 1 cm-es lyukkal dolgozzuk. A terítő cakkfelőli

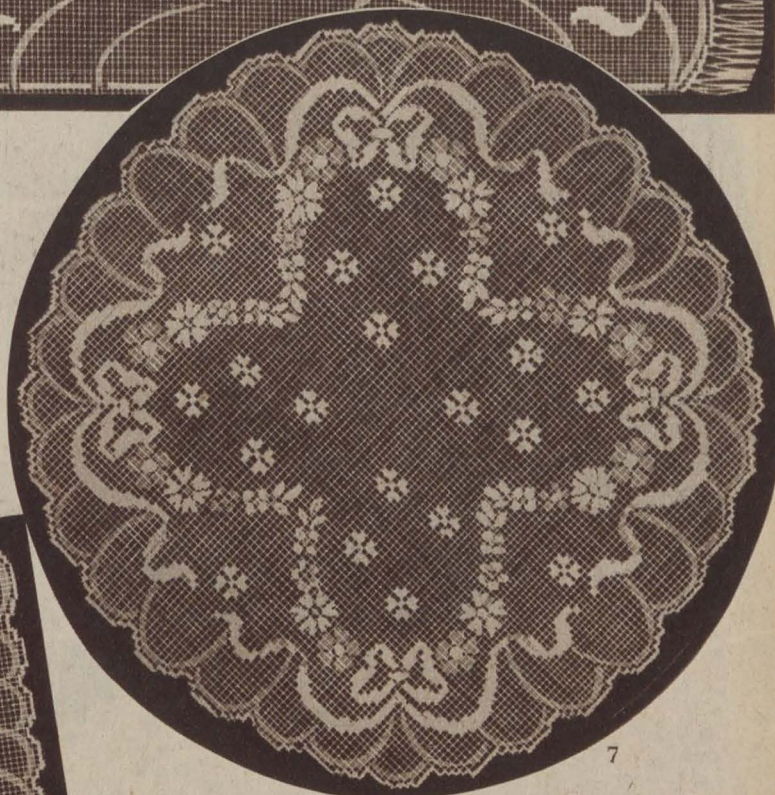
5

6

két oldalán bojtot alkalmazunk. Rsz. 1264, ára bér. 1 P 20 fillér. A készlethez tartozó diszpárna 30 kocka széles. A párna leszámolható mintájának rendelőszáma 1265, ára bérmentve 40 fillér.

6. sz. Előszobaajtó-függöny, filével, horgolással, 240 x 85 kockából áll. 1/2 cm-es kockával dolgozzuk. Leszámolható minta rendelőszáma 1266, ára bérmentve 68 fillér.

7

8. sz. Toalettakaró, 140 x 100 kockából. Mérete: 1/2 cm-es kockával dolgozva 70 x 50 cm. Leszámolható minta rendelőszáma 1268, ára bérmentve 68 fillér.

9. sz. Fehérnemű-szekrénycsík, 9 cm széles. Szúrt sablón rendelőszáma 1269, ára bérmentve 50 fillér.

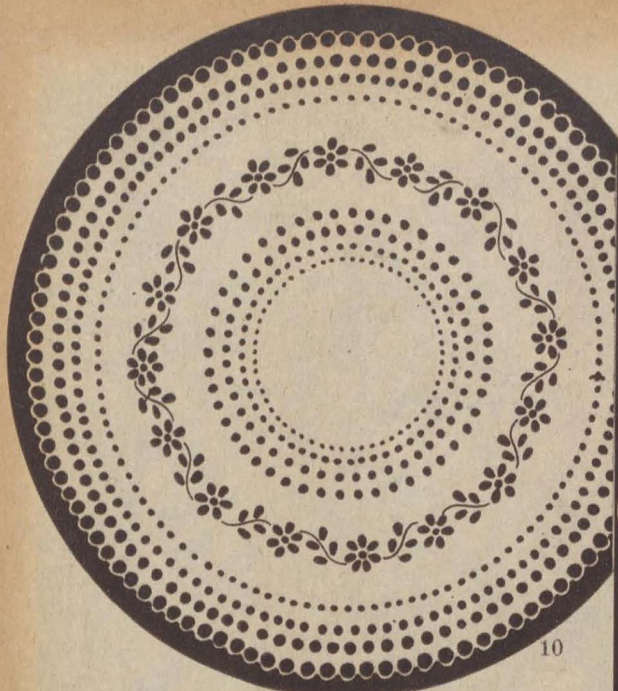
8

7. sz. A készlethez tartozó kerek asztalterítő 199 x 199 kockából. Mérete: 7 mm-es kockával készítve 140 x 140 cm. Leszámolható minta rendelőszáma 1267, ára bérmentve 96 fillér.

9

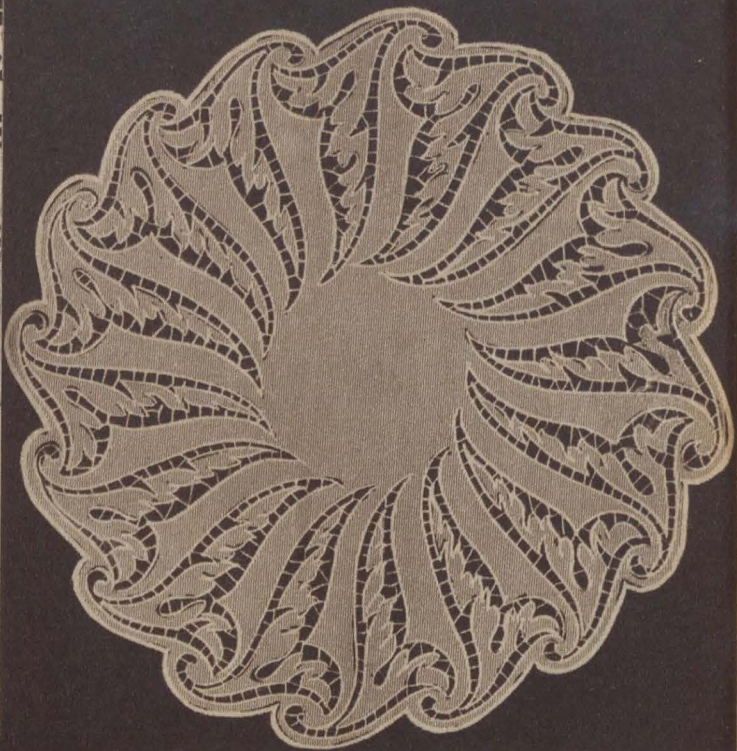
11. sz. Áttört hímzésű asztalközép, 78×78 cm méretben. Szúrt sablón rendelésszáma 1271, ára bérmentve 68 fillér.

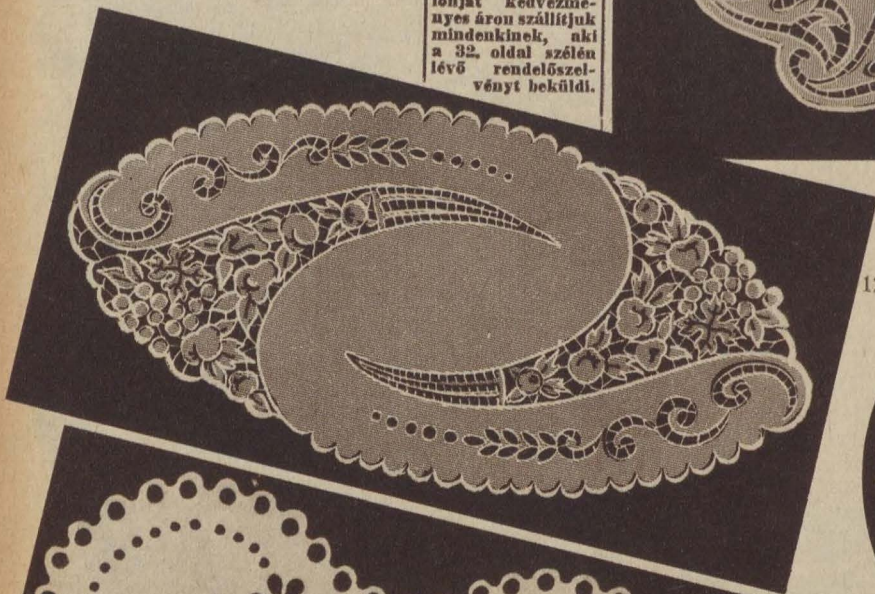
10

10. sz. Madérás asztalközép, mérete: 75×75 cm. Szúrt sablón rsz. 1270, ára bérmentve 68 fillér.

Ennek az ovális futónak szúrt sablónját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén lévő rendelésszelvényt beküldi.

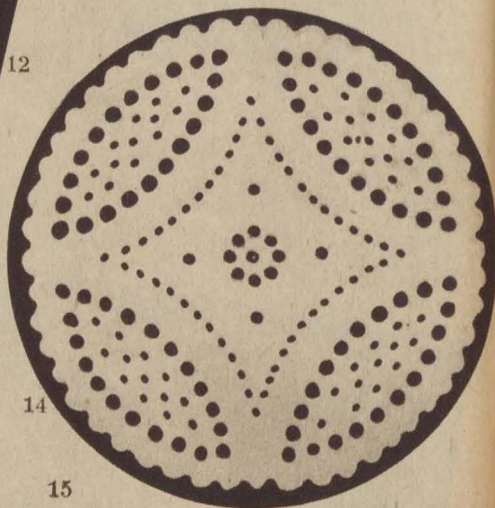
11

12

14

15

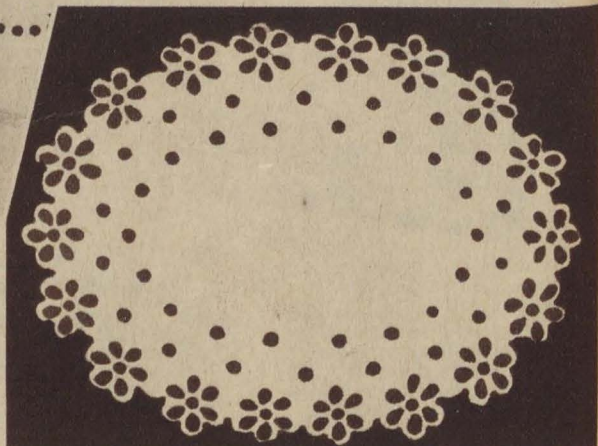
13

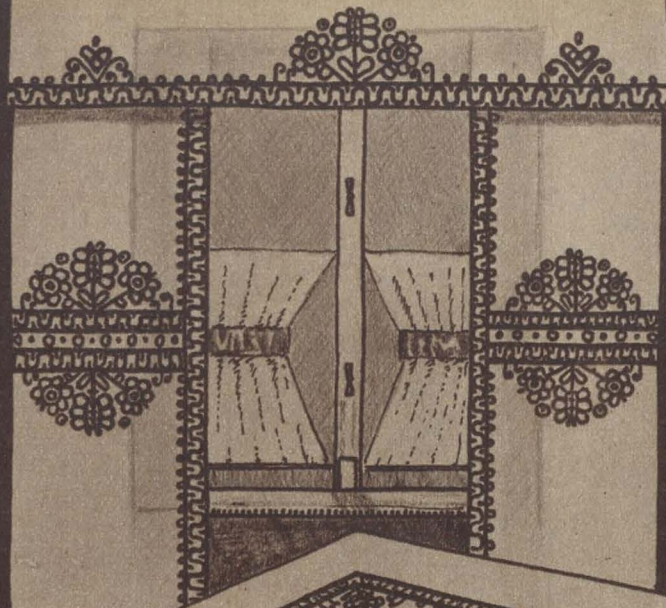
12. sz. Ovális futó, csipkeszerű, áttört mintájú tervezésben, mérete: 48×92 cm. Ennek az ovális futónak mintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. old. lévő rendelésszelvényt beküldi.

13. sz. Ágypárna elegáns, finom hímzésmintával. Szúrt sablón rendelésszáma 1273, ára bérmentve 50 fillér.

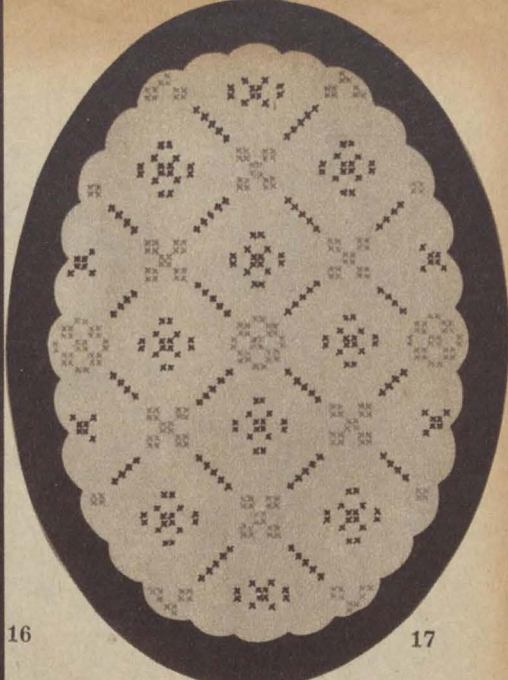
14. sz. Fehérhímzéses kerek tálcakendő, mérete: 22×22 cm. Szúrt sablón rendelésszáma 1274, ára bérmentve 40 fillér.

15. sz. Ovális tálcakendő, mérete: 31½×24 cm. Szúrt sablón rendelésszáma 1275, ára bérmentve 50 fillér.

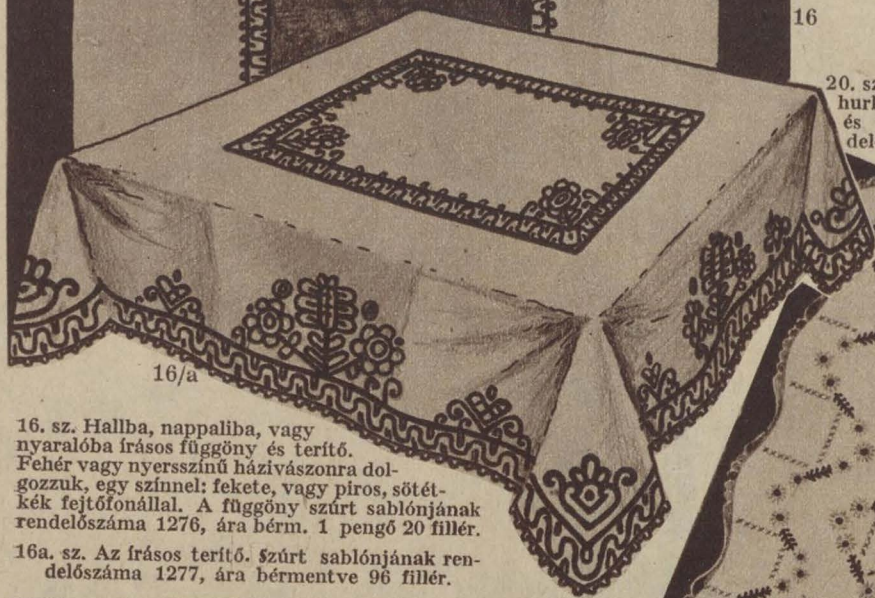

16

17

16/a

16. sz. Hallba, nappaliba, vagy nyaralóba írásos függöny és terítő. Fehér vagy nyersszínű házivászonra dolgozzuk, egy színnel: fekete, vagy piros, sötét-kék fejtőfonállal. A függöny szűrt sablonjának rendelőszáma 1276, ára bérmentve 20 fillér.

16a. sz. Az írásos terítő. Szűrt sablonjának rendelőszáma 1277, ára bérmentve 96 fillér.

20. sz. Kedves mintájú keresztöltéses terítő, hurkolt széllel, mérete: 58 x 58 cm. Kékkel és pirossal dolgozzuk. Szűrt sablon rendelőszáma 1281, ára bérmentve 68 fillér.

19

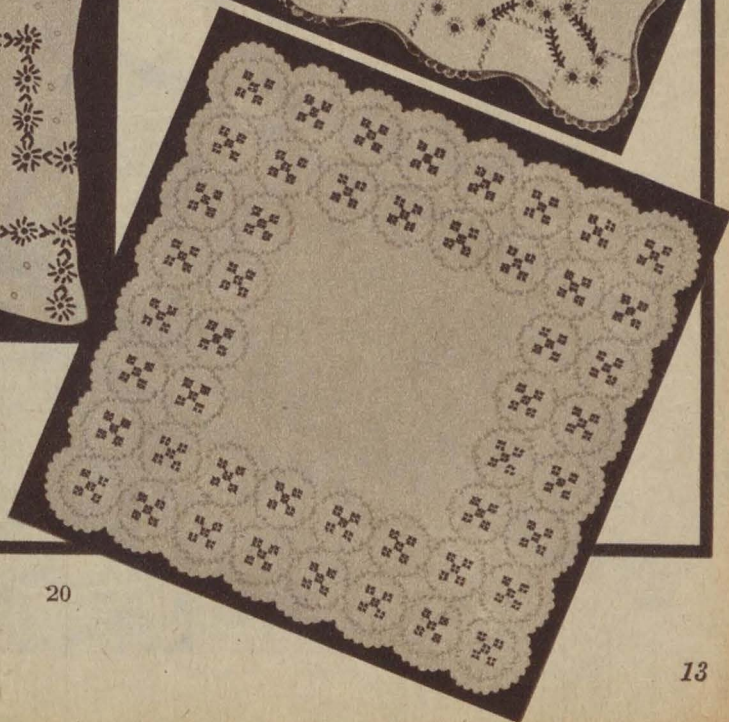
18

17. sz. Keresztöltéses, ovális, hurkolt szélű tálcakendő, mérete: 36 1/2 x 26 cm. Szűrt sablon rendelőszáma 1278, ára bérmentve színmagyarazattal együtt 68 fillér.

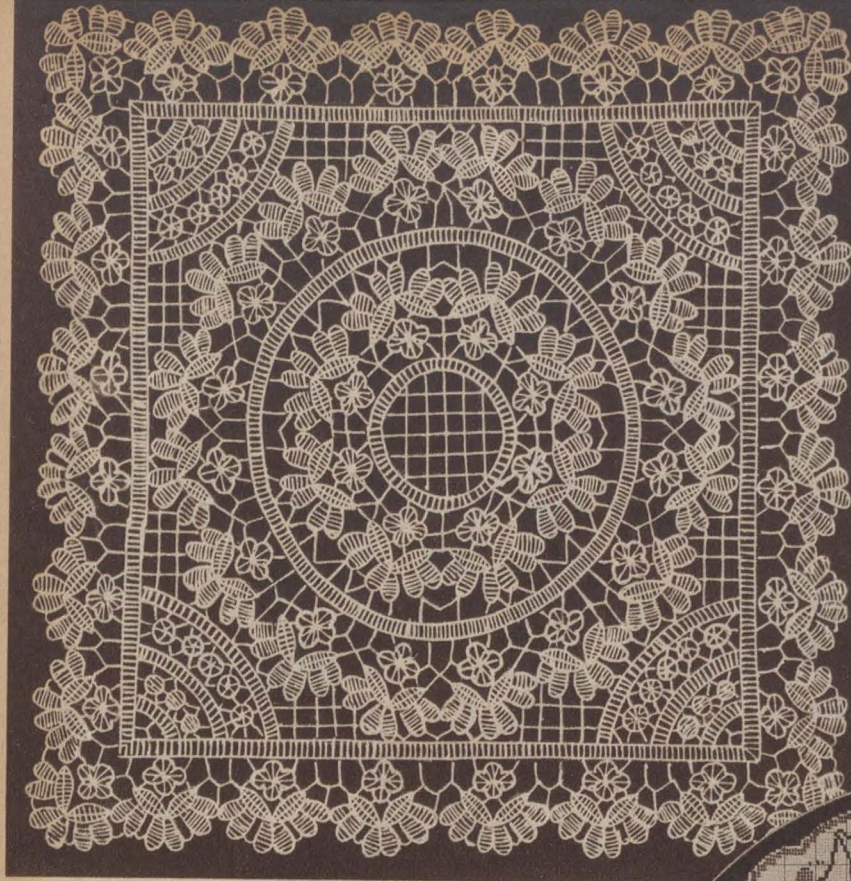
18. sz. Tarkahímzéses párna, mérete: 64 1/2 x 46 cm. Szűrt sablon rendelőszáma 1279, ára bérmentve színmagyarazattal együtt 68 fillér.

19. sz. Virág- és keresztöltésmintás terítő, mérete: 78 x 78 cm. Szűrt sablon rendelőszáma 1280, ára bérmentve színmagyarazattal együtt 68 fillér.

20

A Párisi Divat példányai sohasem avulnak el, mert kézimunkarésze és illusztrált konyhareceptjei maradandó értékűek

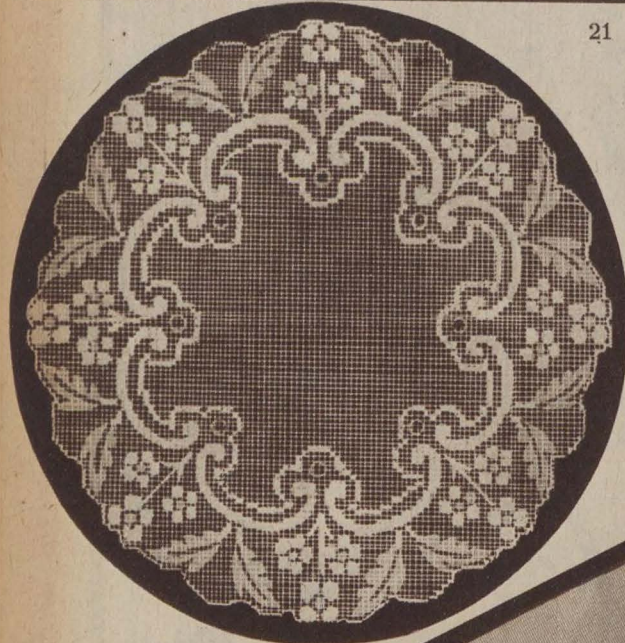
21. sz. Elegáns csipke-díszterítő, mérete: $75\frac{1}{2} \times 75\frac{1}{2}$ cm. Szűrt sablón rendelésszáma 1282, ára bérmentve 68 fillér.

22. sz. Kerek díszterítő, filével, vagy horgolással, 179×179 kockából. Mérete: $\frac{1}{2}$ cm-es kockával dolgozva 90×90 cm, 7 mm-es kockával 120×120 cm. Leszámolható minta rendelésszáma 1283, ára bérmentve 68 fillér.

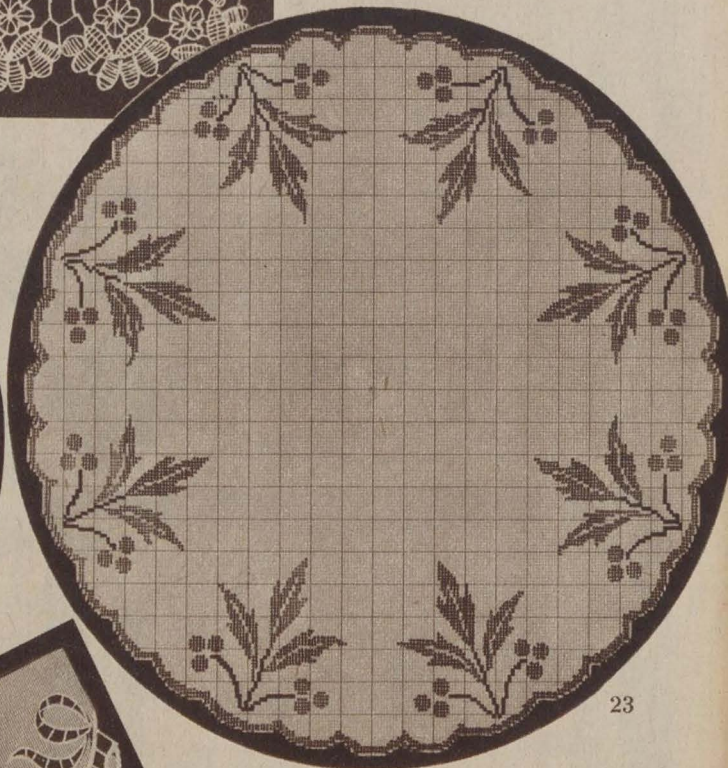
23. sz. Levélmintás horgolt terítő, 226×226 kockából, mérete: 5 mm-es kockával dolgozva 113×113 cm, 7 mm-es kockával 158×158 cm. Leszámolható minta rendelésszáma 1284, ára bérmentve 68 fillér.

24. sz. Díszpárna 39×110 cm méretben. Húzott tüllrészekkel, színes gyapjúfonállal dolgozzuk. Szűrt sablónrendelés száma 1285, ára bérmentve 68 fillér.

25. sz. Fehérnemű-szekrénycsík. Szűrt sablón rendelésszáma 1286, ára bérmentve 50 fillér.

21

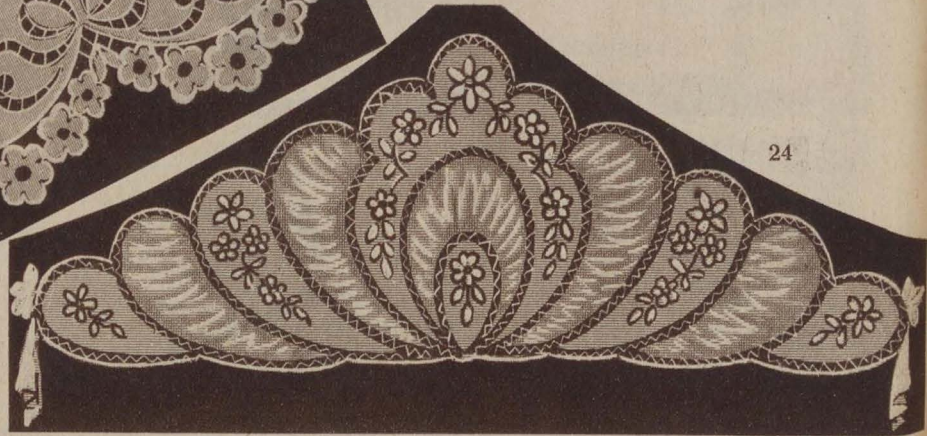

23

22

25

24

26. sz. Fehérhímzéses, elegáns uzonnázóabrosz asztalkendővel. Az abrosz mérete: 105×105 cm, az asztalkendő mérete: 24×24 cm. Szűrt sablón rendelészáma 1287, ára bérmentve 20 fillér.

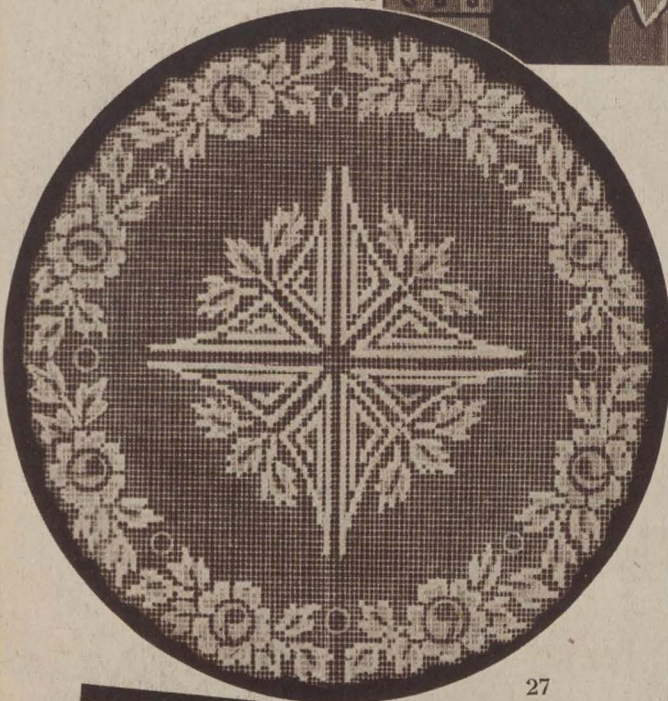
27. sz. Rózsamintás díszterítő, filével vagy horgolással, 159×159 kockával. Mérete: 7 mm-es kockával dolgozva 111×111 cm. Leszámolható minta rendelészáma 1288, ára bérmentve 68 fillér.

28. sz. Modern tervezésű terítő filével vagy horgolással, 220×220 kockával. Mérete: 5 mm-es kockával dolgozva 110×110 cm. 7 mm-es kockával 154×154 cm. Leszámolható minta rendelészáma 1289, ára bérmentve 68 fillér.

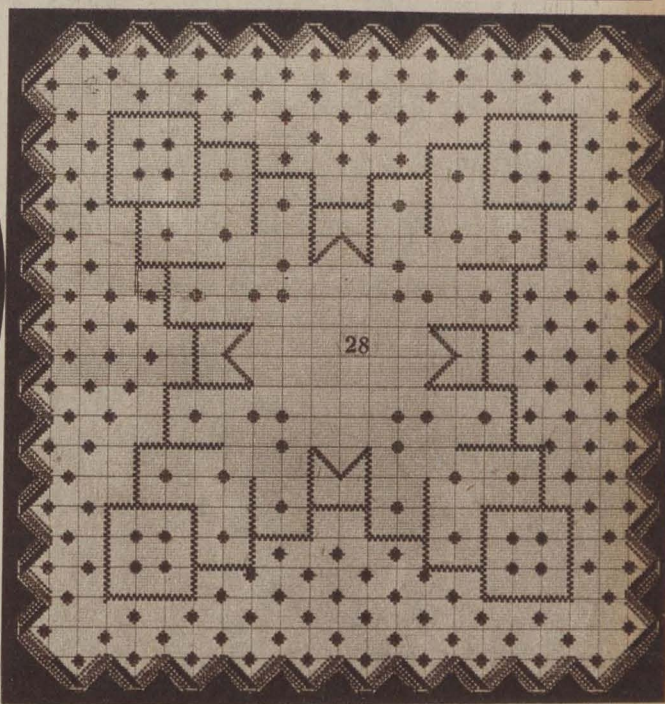
29. sz. Igen szép tervezésű tábla-függöny. Dolgozzuk filével, vagy horgolással, 154×103 kockából. Mérete: ½ cm-es kockával készítve 77×51 cm. Leszámolható minta rsz. 1290, ára bérmentve 68 fill.

26

27

28

29

30. sz. Horgolt templomi zászló, 170×127 kockából. Mérete 6 mm-es kockával dolgozva 102×76 cm. Leszámolható minta rendelészáma 1291, ára bérmentve 68 fillér.

30

Mintás

A napfényes idő divatja a mintás ruha, a virágok, pettyek, vonalak és a legkülönfélébb rajzok százával telehintett anyag. A petty és vonal mindig divatos volt és ma is az. A virágminta szintén örökdivatú. De hogy panasz ne legyen, a modern idők ruhaanyag rajzolói egészen új mintával is kedveskednek a hölgyeknek. Készítettek kard, gépfegyver, tank, repülőgép, hajó, bomba, tengeralattjáró és egyéb háborús tárgy rajzával anyagokat. Mi ilyen harcias ruhaanyagokat nem mutatunk be olvasóinknak. Nem is ajánljuk azokat. Megmaradunk, ahogyan az amerikai és párizsi ruhaszalonok egyrésze megmaradt, a békés mintáknál. Pettyek, csíkok és virágok rajzával díszített ruhákat mutatunk be.

Négy párizsi modelünk anyagban, szabásban ötletes, csinos, elegáns.

A sötét anyaggal szegélyezett újszerű csíkos anyagból készült model, amennyire egyszerű, olyan finom. Világos színekből fiatalok, fekete-fehér anyagból idősebbek hordhatják.

A fehér gallér, kézelő és széles szoknyaszegéllyel díszített duplapettyes anyagból való model különösen fiatal lányok részére alkalmas.

Új minta a pántkapocs és kapocs rajzából készített minta. A ruhamodel kétré-

nyári ruhák

szes. Szoknyából és kabátrészből áll, de a kabát alá nem hordanak zubbonyt.

Nagyon elegáns és az idén előszeretettel viselik azt a virágos anyagot, melyen a virágok alakja a szoknya szélétől felfelé mindig kisebbedik. A legkülönbözőbb korú hölgyek viselhetik és a legkülönbözőbb modellek készülnek belőle.

Virginia Bruce pettyes ruhájához sima rövid kabátot visel, melyre a ruha nyaka és kézelője ráhull.

Hajmásy Ilona levélmintás ruhájának egyszerű díszje a keskeny fehér gallér és öv.

Ann Southern ruhaanyaga olyan, mintha magyar textilgyárban készült volna. Ezt a modellt a legkönnyebben utánozhatják hölgyeink. Kertben, háznál, de délelőtti kimenőre vagy kirándulásra is viselhetjük.

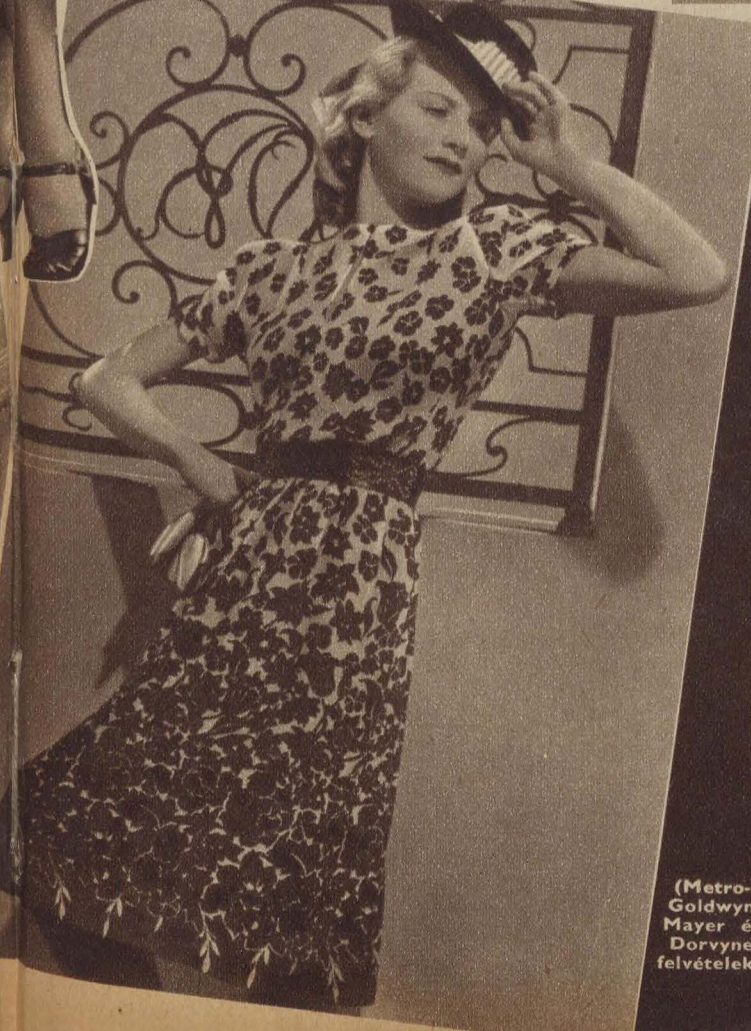
Mintás anyagnál főszabály: csak egyszínű anyaggal díszítsük. Azonkívül a lehető legegyszerűbb szabású modellt válasszuk a mintás anyaghoz. A mintás anyag már önmagában díszes. A ruha színével harmonizáló egyszínű kalapot és ugyanolyan színű cipőt viselünk hozzá.

Legszebb színösszeállítások: a fekete-fehér, a piros-kék, kék-fehér, piros-fehér. Egészen apró mintánál a sok szín is megfér, de nagymintás anyagnál kerüljük a sok színt.

S. M.

(Metro-Goldwyn Mayer és Dorvyné felvételek)

(Metro-Goldwyn Mayer és Dorvyné felvételek)

A VILLANYKÖRTE

Irta : SZEGVÁRY MIHÁLY

Anya egész nap varrt, csak este hagyta abba a munkát. Az ing félig készen, hanyattvetve hevert az öreg varrógépen, amelynek rekedt berregése töltötte be nap mint nap a szoba szegényes világát s csak néha némult el egy percre, hogy a gép is, varrózó is kiszuszogja magát egy kicsit.

A szoba bútoraira félvak villanykörte szórta fukaran halványsárga, beteg fényét. Anyának vörösek voltak a szemei, mert sokszor éjjel is varrt, kellett a pénz s túlórázott is, hogy apa csekélyke fizetéséből valahogy megéljenek. Simított egyet a homlokán, felegyenesedett a gép mellől s az órára pillantott. Hét óra volt. Hét óra — s még sem apa, sem Géza nem voltak itthon. Apa gyalog jön a hivatalból minden este, hogy a villamosköltséget megspórolja, de hol van Géza? Öt óra se volt, hogy elment azzal, hogy egy kicsit sétálni megy, éppen csak hogy a leckéjét megtanulta s leszaladt a lépcsőkhöz. Hét óra s még nem jött haza, pedig máskor ilyenkor már itthon szokott lenni.

Anya leoltotta a villanyt, hogy addig se fogyjon az áram, a múlt hónapban úgyis eléggé borsos volt a számla s kinyitotta az ablakot. A lakás az ötödik emeleten volt, az ablak szédítően mély, szürke gránitdvar fölé nyílt. A szomszéd ház tűzfala mellett le lehetett látni az utcára, a sarki fűszeres-bólt nyitott ajtajába, a villamosokra, amelyek úgy húzódtak el alant, mint világítószemű, lusta macskák.

Anya itt szokta figyelni a járóelőket, ha apát vagy Gézát várta. Mióta a szeme romlani kezdett, mindig ritkábban vette észre őket. Most is arra rebbent fel, hogy odakint szól a csengő.

Becsukta az ablakot s ment, hogy ajtót nyisson. Géza jött meg. A futástól libegve s a fáradságtól elfúlva köszönt be.

— Kezét csókolom, anyus. Apa még nem jött meg?

— Nem, kisfiam. De te hol csavarogtál ennyi ideig?

A gyerek alig észrevehetően megvonta a vállát, egy pillanatra még lélegzetét is visszanyelte s aztán gyorsan, hadarva azt mondta:

— A Ligetben voltunk egy barátommal. Meg a Dunaparton... — itt koppanva elhallgatott s állt a sötét előszobában s nem merte anyjára fordítani a szemét a homályban sem.

Anya tovább nem érdeklődött, ahogy történni szokott máskor is. Anyát, a kis, alacsony, törekeny anyát könnyű lett volna félrevezetni, ha akarta volna Géza, anya mindent elhitt s nem bántotta érte, ezekért a csavargásokért sem. Apa egészen más. Apa számonkérte minden percét. Ha ő itthon van, nem lehet moccanni sem, mert apa ideges s ha hazajön a hivatalból, nem szereti, ha háborgatják, olyankor dühös és veréssel fenyegetőzik.

Anya bement a konyhába s a vacsorát kezdte készíteni, mert minden pillanatban itthon lehetett apa. Túrót kenyérvékony kenyérszeletekre, az lesz a vacsora meg tej. A készülődés zajai hallatszottak, amint tett-vett a csészékkel odabent.

Géza csendben bevonult a szobába, sokáig bent volt. nesze sem hallatszott. Egyszer csak bejött a konyhába s tétován megállt a küszöbön. Odalépett anya mellé s gyanus odaadással segített neki, odagatta kezébe a kenyérdarabokat. Arca piros volt s szemében szokatlan, nyugtalan rezgésű fény égett.

— Miért vagy olyan piros, Géza?

A gyerek zavartan kapott kezével az arcához, megsímogatta, mintha le akarta volna törölni az áruló nyomot.

— Semmi, anyuskám. — Nagyot nyelt. — Csak a nap. Meg játszottunk a Ligetben... — Kiment s csendben volt kint, hangját sem lehetett hallani.

Ő nyitott ajtót az apjának.

Apa homlokon csókolta, ahogy szokta, kalapját, kabátját a fogásra akasztotta s aktatászkáját letette a kezéből. A konyhában álltak mind a hárman.

— Vacsorázzunk meg gyorsan — mondta anya, — hogy utána varrhassak még egy sort, mert reggelre kell az ing. Apa kezét mosott s hogy megvacsoráztak, ujságot vett

Hattyúdál

(Ufa felv.)

Irta : Rainer Maria Rilke

Fehér vagy, mint a gyufa,
lobogsz, mint a lángja,
szemem csak a táncod látja.

Hideg vagy és gyujtisz,
mikor hajolsz és kinyulsz,
forogsz, perdülsz, lebegsz
és engem nem szeretsz.

Olyan vagy, mint az árny és fény,
most is így látlak én.

Fehér nyakad és karod
mondá, kinek adod?
Táncodból a zene felzokog...
akik nem láttak, nem is boldogok.

Fehér ruhád, bíbor hajad
örök emlék marad.

S ha túl is vagy utad felén,
mindig így látlak én.

Már egyedül vagyok, nincsen társam,
de az én házam az én váram.
Barátom egy öreg zongora...
nem jó, nem is mostoha.

Nem őrzöm a képed,
hisz folyton látlak léged
és üzenek neked.

A szemem lehányom,
és a billentyűkén játszom,
de valami fáj és szúr,
megpattant egy húr.

Táncos hattyúm voltál,
elmentél, ilthagytál,
de rólad szól az álomom,
e hattyúdalt is hozzád írom.

Ford. Bársony Imre

Gyertyafény

Már nem tudom, hogy szőke volt vagy barna,
sovány-e, vén-e, fiatal?

Az emlék, amit róla ma is őrzök,
oly szegényes, mint dér után a gally.

Én kisfiú voltam, tán négy-ötéves,
ő cseléd volt nálunk, szegény.

S egy esős, őszi eslén néhány apró
gyertyát gyújtott egy tányér peremén.

Kél járadt kezét az ölébe tette,
s aztán csak ült ott, ült ott, csendesen;
még akkor is, amikor már nem égett
egyetlen, árva gyertya sem.

Baradlai Albert

Nem csökkentettük lapunk tartalmát,

miután a hírdetések nagy részét kihagytuk és annak ellenére, hogy a lapterjedelmet korlátoznunk kellett, lapunk tartalma majdnem ugyanannyi, amennyi volt. Mindent elkövetünk, hogy az engedélyezett oldalterjedelmet az olvasóközönség érdekében a legteljesebben kihasználjuk.

elő s olvasni kezdett. Anya leszedte az asztalt s bement a szobába, ahol a sötétben a félbemaradt munkától még ki sem hülten várt rá a gépfegyverhangú varrógép. Belépett a küszöbön s felkattintotta a villanyt. Első pillanatban észrevette, hogy szokatlan erős, tiszta fény sugárzik fel, árad a szobán! A villany alá lépett s szemügyre vette. Jól sejtette: valaki kicserélte a körtét benne, a régi, vaksí égő helyett erősebb, nagyobb villanygömböt csavart fel. De ki lehetett? Csak Géza, más nem volt időközben a szobában. Nem értette a dolgot s halkán kiszólt a gyerekért:

— Gyere csak be, Géza.

Géza tudta miért hívják. Oldalogva bejött s megállt az anyja előtt.

— Te cserélted ki ezt a villanykörtét, Géza?

— Én, anya.

— S miért cserélted ki?

A gyerek leszegte fejét, küzdött valami belső viharral, emelkedett a melle meg süllyedt s a szeme tele lett könnyel, ahogy az anyjára nézve kitért belőle:

— Nem tűrhettem, hogy a régi vacakkal rontsd a szemedet. Mindig panaszokdál, hogy rossz a régi. Hoztam helyette újat. Ennek erősebb fénye van.

Az asszony szeme kerekre nyílt:

— De az áram, kisfiam. Ez többet fogyaszt!

— Mindegy. A te szemed drágább, mint az áram. Inkább nem eszem, megspórolom az áramra való, csak neked ne kelljen félhomályban varrnod, anyus.

Halkan beszéltek, hogy apa meg ne hallja a konyhában.

— S honnan vetted a körtét? Honnan volt pénzed rá?

A gyerek fülehegyéig elvörösödött s zavartan mondta:

— Nem pénzért vettem...

Anya csodálkozva bámult rá:

— Hanem?

A gyerek elgondolkozott, mondja-e, ne mondja-e. Nem tudott az anyjának hazudni. Görcsösen megragadta a kezét, hangja elfulladt s közelhajolva az anyja fülehez, beleszólt:

— Elhoztam.

— Honnan?

— A Lánchídról...

Az asszony megtántorodott. Egy lépést hátralepett:

— Hogy tehetted, Géza, hiszen akkor te ezt úgy — loptad!

— Nem, anyukám — hadarta a gyerek, — nem loptam, csak kölcsönvettem. Most nincs kivilágítva a Lánchíd, most nem hiányzik rajta, neked pedig most van szükséged rá, hogy ne romoljék a szemed tovább. Ha megvarrod az ingeket, visszaviszem. Ne félj, nem lát meg senki, az sem tudják meg, hogy visszaviszem, mint ahogy azt sem vették észre, hogy elhoztam.

A villanykörte, a lopott villanykörte, szelíden szórta tejjehér fényét a kopott bútorokra. Eddig a sötét Dunát világította sokezer társával mint gyöngysor a folyó nyakán s most egyetlen gyöngyszemként égett a varrógép felett s ünnepi fényéből egy sugár is elég volt, hogy ragyogó világosságban fűrösse meg a kis szobát.

Az asszony szemét elöntötte a könny, átölelte a gyereket, úgy álltak egymásba kapaszkodva s a könnyeiket nyel-desve sirtak mindketten hangtalanul, hogy a konyhában meg ne hallja apa.

Anyának képzeletében megjelent a híd fényvonala, mint egy hiányos fogsor, egy pillantást vetett a villanykörte s a fiú leste az arcát, mert látta, hogy tenni készül valamit. A konyhában az újságlap zörrent.

— Hol van a másik égő? — kérdezte az asszony türelmetlenül, mert gondolkodásra nem volt idő.

— Odakint a kabátom zsebében.

— Hozd be.

A gyerek ellenkezés nélkül engedelmeskedett.

Anya kicsavarta a körtét, egy pillanatra sötét lett, aztán újra világos, de ekkor már a régi drótszál izzott fel vörösen a homályos, apró üveggömböcske mellében.

— Hogyan tehetted ilyet, kisfiam? Tudod, hogy ez bűn? Mi lett volna, ha meglát valaki, ha megfog a rendőr? Mi lett volna, ha megtudja apa? Rágondolni is rossz. Máskor ilyet ne tégy. Megszokta már az én szemem ezt a világítást is. S jobban szúrta volna a szememet, hidd el, ha tudom, hogy idegen, lopott holmiból árad le a fény eléje.

A fiú leszegett fejjel, magábaroskadtan állott előtte. Átölelte még egyszer s megcsókolta a lehajtott, szöke fejet. Eldörzsölték könnyeiket, mert apa bejött a szobába. Géza a könyveibe bujt bele, anya a gép elé telepedett. Apa nem vett észre semmit a viharból, amely elvonult, amely percekkel előbb a szívekben tombolt s hullámai még emelgették a melleket, mint az önmagában kavargó, zajtalan tenger.

Berregni kezdett a gép, készült az ing. Anya közel hajolva vezette a cérna útját, forgatta az inget a tű alatt, sebesen varrt, mintha önmagát akarta volna megelőzni a munkában. Néha nagyot sóhajtott s ilyenkor jó volt a zakatolás, amazok nem hallották meg tőle az elszálló sóhaj hangját.

Amikor kész lett, a munkától felszédülten emelkedett fel ültéből, a gépet letakarta, az inget becsomagolta s felöltöztött: — Hazaviszem — mondta apának, — még ma este átadom, megkapom érte a pénzt, reggel zsírt akarok venni az árán. Mingyárt jövök, legyetek nyugodtan.

Apa bölintott a fejével, Géza már feküdt. Forgolódott az ágyában, néha akkorát sóhajtott, majd kifujta arca alól a párnát.

Anya lement a lépcsőn s ahogy az uccára ért, villamosra ült s hazavitte az inget. De utána nem fordult mingyárt vissza, hazafelé. Még útja volt. A szűk uccákon sietve haladt végig, kerülővel kivágott a Dunához s ahogy a folyóhoz ért, megkereste a Lánchidat, amely sötét tömegével, mint a gond ült a víz felett, a lámpái halványzöld világításában.

Bekanyarodott a hídra. Valamit keresett. Elsőre nem találta meg. Végigment kétszer is rajta, először az egyik oldalon, majd a másikon. Tudta, hogy hol kell keresnie. Ott, ahol a híd íve annyira leereszkedik a gyalogjáróhoz, hogy egy gyerek felemelt kézzel elérheti az ív peremén futó villanykörtesort. Ezen a nyomon elindulva nem kellett sokáig keresnie. Megtalálta a tethelyet, mint egy kihúzott fog odvát, ahonnan Géza a körtét elemelte.

A villanykörte a zsebében volt, újságpapírba takarva.

Alkalmas pillanatot kellett lesni, amikor visszalophatja a helyére. Sokan jártak a hídon, várni kellett. Rendőr nem volt a közelben. A szíve a torkában dolgozott, érezte, elsápad, mindene reszketett s arra gondolt, ha rajta csipik, beleveti magát a vízbe.

Autobusz ment a hídon, utána csend lett. Távolabb lépkedett valaki, a háta látszott, a másik oldalról nem közeledett senki. Néhány gyors mozdulattal pótolta a híd szépség-hibáját, helyére csavarta a villanykörtét s már odébb is lépett. Az operáció sikerült. De a szíve úgy kalimpált, mint egy nyakába akasztott kolomp. A fiára gondolt. A drága, kedves gyereke, a gazemberre, az édesre, aki félti az ő szemvilágát, akivel úgy szeretik egymást, hogy még lopni is tudnak az egymás kedvéért. Az egyik visszalopja, amit a másik elcsent.

Az ég csillagai ragyogtak fent s a Duna keserű nyírfalattal szagosított vize a hídlábakra csavarodva csörrent néha a mélyben.

Ahogy a híd végére ért, akaratlanul a hídörző oroslánokra figyelt fel, morognak-e. Az oroslánok nem morogtak. Rendben volt minden.

Róna L.

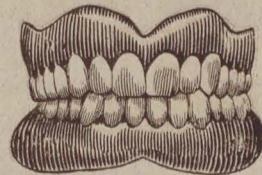
kiváló fogászati munkák országoshírű készítője közismert olcsó árai:

Műfog.....	3 pengő
Fogtömés.....	3 „
Platinaszínű fémfog (nem acél) 6 „	
22 karátos arany.....	18 „

Ezen árak nemcsak koronákra, hanem tömőfogakra is értendők.

Tízéves jótállás. Részletre is.

Nyitva reggel 8-tól este 8-ig. Vasárnap délelőtt is

RÓNA L. áll. vizsgázott fogász fogműterme

Címre ügyelni. — OTBA tagoknak hozzájárulás nélkül. Budapest, VIII, Baros ucca 98. I. 2. Telefón: 131—014

UTALVÁNY

Párisi Divat olvasója 5.—P engedményben részesül fogának rendezésére alkalmával, ha ezt az utalványt felmutatja. Megjegyezzük, hogy az utalványt csak az esetben tudjuk 5.—P értékben beszámítani, ha legalább öt fog eszínáltatásáról van szó. Egy személy csak egy utalványt használhat fel. RÓNA L. fogműterme Baross ucca 98.

Asszonyoktetés

REGÉNY — IRTA: SOMFAY MARGIT

— Hát bizony, az kéne őkegyelmének!
— Hallgassatok! — elégette meg Révayné az üres fogadkozást. — Nem lehet semmit tenni.

Borka felháborodott arcán indulatgyújtotta piros foltok lángoltak fel.

— De kegyelmed tehetne valamit. Az Isten se kívánja kegyelmedtől, hogy hóhéroltassa magát. Hisz egyszer még agyonverli a „bolond”.

— Majd ha megelégszi az Ur őszentfelsége a kínzatósmat, akkor majd elveszi tőlem.

Borka felkevert indulatai még erre az alázatos mondásra sem csitulak el. Izgatottan kérdezte:

— De azt csak megtudhatja kegyelmed, mikor következik el ennek a vége.

Révayné megütközve nézett a feléje suttogó, magából kikelt lányra.

— Minek a vége?

Borkából dült a szó.

— Ennek a szörnyű sorsnak. Mikor lesz vége annak, hogy kegyelmedet ép a hitese ura kínozza? Az mikor lesz, hogy kegyelmed nyugodtan élhet, mint más asszony?

— Soha — mondta elkeseredetten Révayné.

— Nem lehet az! — rázta fejét hasonló erejű meggyőződéssel Borka. — Nem vétett kegyelmed senkinek. Nem verheti így az Isten. Ide figyeljen kegyelmed! Van egy asszony itt a várban. Az mindent megmond előre. Kártyából kirakja, kinek mi áll: szerencse, megcsalás, betegség, házasság, halál. Nemrég a Révay Gábornéknak vetett jövődét. Szentől szembe csak annyit mondott neki, hogy őkegyelme fekvő beteg lesz, de lent a konyhán egynéhányunknak elárulta, hogy bizony meghal őkegyelme.

Révay Gáborné, anyáról testvére volt. Az édesanyjuk első urától, Thurzó Ferencről való. Ő is Szklabinán élt. Már idős volt és nem is jóegészségű. Hát könnyen lehet, hogy ágyba kerül. Ezt megmondani, nem is kell a jövőt ismerni. De hogy Borka be nem álló szájjal dicsérte a plozszenkai asszony tudományát és mert a többi lányok is rimánkodtak, beleegyezett, hogy felhívják. Borka szaladt le érte és oly diadallal vezette be, mintha zsákmányolta volna.

Igen szépen hangzott a behívott asszony beszéde.

— Aki érti a módját, az sok mindent megtudhat abból, ami más ember előtt titok.

— Te tudod a módját? — kérdezte Révayné, de a kételkedés kizengett a hangjából.

— Bizony, nincs másképp — felelt a kérdésre.

— Nohát akkor beszélj!

— Mit akar tudni kegyelmed?

— Azt mondd, amit a kártya mutat! — felelt óvatosan Révayné.

A plozszenkai asszony sokráncú szoknyája mély zsebéből egy csomag kártyát húzott elő. Lekuporodott a földre, Révayné lábai elé. Megkeverte a kártyákat és felnyújtotta:

— Emelje meg, kegyelmed!

Aztán kirakta a lapokat a földre. Egy... kettő... három... négy... öt... számolta hangosan a letett lapokat. A ráncok mozogtak az arcán. Kurta ujjai ide-oda mutattak a kártyán. Vizenyős szeme hol a kirakott kártyalapokat, hol a székéből előrehajló Révayné nézte. Suttogóra halkította a hangját, mintha a szobában olyanok is lettek volna, akiknek nem szabad hallaniuk, amiket mond.

— Nagy szomorúság nehezíti a kegyelmed szívét. Kegyelmed előtt kívánatosabb a halál, mint az élet. Bűnös gondolatok vannak a fejében. A halállal foglalkozik. Bizony! Se éjjele, se nappala emiatt. S a halál itt is van a közelében, de nem éri el. Másvalakit visz el, olyat, aki nem szívesen megy vele. Egy igen közeli atyafiát kegyelmednek. Mégpedig rövid időn belül.

Ezután fontoskodó arccal hajolt a kártyák fölé. Számolt. Alulról fölfelé, balról jobbra. Azután visszafelé. Akárhogyan számolt, mindig egy és ugyanarra a kártyára bökött végül.

— Ez az elkerülhetetlen.

— És mi az? — kérdezte türelmetlenül Révayné.

— Igen jó. Egy idegen ember. Vitéz. Kegyelmed még nem látta. Közel áll a halálhoz. Ezt úgy érte kegyelmed, hogy abban az időben jön Szklabinára, amikor a halál. De örömtől hób. Jó napokat a kegyelmed bús szívének. Később mindig többet. Az idegen vitéz nem mulik el kegyelmed mellől. Az egész életen át hűséggel kitart.

— És Révay Ferenc őkegyelméről mit tudsz kiolvasni?

Az asszony feleletül felnyújtotta a kártyákat.

— Húzzon hetet kegyelmed! — s kézbe véve a kártyákat,

sokáig eltűnődött rajtuk. Végül ennyit mondott: — Őnagysága sokáig él. Ameddig él, olyan lesz, mint eddig volt.

Révayné halottsápadt arccal meredt a plozszenkai asszonyra. Bágyadt mozdulattal intett.

— Elmehepsz.

Eltűnődött a jósláson. Igaz? Nem igaz? A szomorúságot eltalálta az asszony. Ugyan azt kártya nélkül is kiolvashatta az arcából. A közeledő halált sem volt nehéz szegény nagybeteg Thurzó Zsuzsannának megjósolni. De az idegen vitéz ki lehet?

Harmadnap Borka azzal állt eléje, hogy a plozszenkai asszonyt azt üzeni, hogy füvekből jobban tud jóslani, mint kártyából. S mert a lányok karban kérték, hogy hívják fel az asszonyt s mert Révayné is őszönözte a kíváncsiság, beleegyezett, hogy feljöjjen.

Második alkalommal kártya helyett kis köteg füvel jött a plozszenkai asszony. Fogatlan szája ígérő mosolyra húzódott míg mondta:

— A füvecskék okosabbak, mint a kártya. Jobban érzek, mint a festett lapok, mert élet van bennük.

Elmagyarázta Révaynéknak, hogyan és mit kell tenni velük. Mint kell egy szálát kihúzni a többi közül, annak a nevével mondva, akit jelölni akar vele. Aztán szép sorjában fel kell fűzni a szálakat és így felakasztani. Amilyen sorrendben hervadoznak, olyan időrendben halnak meg azok, akiket jelképeznek.

Révayné atyafisága minden tagjának választott fűszálát. Egy szelet papírra szépen felírta, milyen egymásutánban következnek. A kíváncsiság naponta többször is megnezette vele, milyenek.

Negyednap Borka sugárzó arccal hajolt hozzá.

— Láttá kegyelmed? Őkegyelme füve egészen összezsugorodott. Utána a Révay Gáborné füve hervadozik. Pedig a Zsuzsanna asszony igen az utolját járja. Már enni sem tud.

Zsuzsanna elszoruló szívvel hallgatta a hírt. Mélyszégyen ijedséggel döbbsent meg önmagától. A menekülés, a felszabadulás öröme lobogott benne.

Estére a közeledő halál döbbenetes csöndje borult a várra. Mindenki virrasztott. Aggodalmas, már előre gya-szólok arckok, lábujjhegyen óvatoskodók, suttogók jártak az ámbitusokon, lépcsőkön, szobákban. A nagybeteg Révay Gáborné már nem tudott magáról, már nem ismert meg senkit.

A Révay Ferencné udvarlányait azonban más jobban búsfította. Az, hogy Révay Ferenc még mindig lábon volt és erőben lenni látszott.

— Már csak a guta ütheti, vagy az ablakból zuhanhat alá — gondolta Borka.

S mikor az izgalomtól már nem tudta kívánni a fejleményeket, lefutott a plozszenkai asszonyhoz, megkérdezni, hogyan lehet az, hogy a füvek szerint előbb Révay Ferencnek kellene meghalni, a valóságban pedig Révay Gáborné haldoklik? A plozszenkai asszony úgy vigyorgott Borkára, hogy annak hátán végigfutott a hideg.

— Ezt megtudni csak az asszonyodnak van jussa.

S anélkül, hogy hívták volna, indult Révay Ferencék szállása felé. Borka néhány lépés távolságból kísérté. Révayné elé érve, először is a lányokat kiküldette a szobából. Aztán egészen közel hajolt Révaynéhoz. Puffadt, duzzadt kezével megmarkolta Révayné csuklóját, vizenyős szemével bele-nézett a szemébe és mintha még a levegőtől is titkolni akarná a beszédét, egyenesen belesúgta Révayné fülébe:

— Ez a két kéz, ha összefog, beteljesítheti, amit a füvecskéik mondanak. Még mielőtt a nap felkelne, igaz lehet a fűbeszéd. Olyan szerem van, amit ha Révay Ferencnek kegyelmed az ételébe keverne...

Révayné elfehéredő arccal ugrott fel és ellökte magától a sugdolózó asszonyt.

— Minek nézel?! Elmenj tőlem és elém ne kerülj többé soha!

Ijedtsége, kétségbeesése napokra megsápasztotta az arcát és beesetté tette a szemét. De ezt mindenki annak tudta be, hogy Révay Gáborné után bänkodik, aki még azon estén meghalt. A bänkódása igazi okáról csak a plozszenkai asszony beszélhetett volna, de az hallgatott, mint a sír.

A gyászhiért tudató leveleket néhány lovas-szolga vitte szét a szélrózsa minden irányába. S harmadnapra, Szent András napján megérkezett az első rokon, a meghalt Révayné mostohatestvére, Osztrótsi Andrásné, Forgách Ilona, a közeli Illaváról. S azontúl mindennap érkezett néhány ember. Mire elérkezett a temetés napja, a vár tömve volt vendéggel.

(Folytatjuk)

Az anya képe

Irta: LAGERLÖF ZELMA

A halászfaluban száz ház van; mind egyformák, valamennyinek ugyanannyi az ablaka és egyenlő magas a kéménye. Valamennyi szobában egyforma a bútor, valamennyi falon egyforma képek lógnak. Minden ember ősrégi szokások szerint egyformán éldegél. E házak egyikében lakott az öreg Lotze Mattsson.

Mióta megöregedett, szigorúan az ősi szokásokhoz tartotta magát. Háza, szobái, életmódja is olyan volt, mint a többieké. Ágya fölött, a falon lógott Mattsson anyjának képe.

Egy éjjel Mattsson azt álmodta, hogy a kép kilép a keretből, odaáll eléje s hangosan azt mondja:

— Meg kell házasodnod, Mattsson!

Mattsson vitatkozni kezdett az anyja képével, hogy az lehetetlen! Hiszen hetvenéves.

De az anyja képe egyre nyomatékosabban ismételte:

— Meg kell házasodnod, Mattsson!

Az öreg nagyon tisztelte édesanyja képét. Sok vitás esetben volt tanácsadója s Mattsson mindig helyesen cselekedett, ha megfogadta a jó tanácsot. Ma azonban kissé érthetetlen volt előtte a kép magatartása. Ugy tetszett neki, mintha tökéletesen ellentmondana régebben mondott szavainak. Noha az öreg Mattsson álmodott, azért tisztán és határozottan emlékezett, hogy történt, amikor először akart megházasodni. Éppen az esküvőre öltözködött, mikor a szög, melyen a kép lógott, a képpel együtt leesett a padlóra. Tudta, hogy a kép ettől a házasságtól akarja megóvni őt, Mattsson azonban nem hallgatott a képre. Hamarosan rájött, hogy a kép igazat mondott. Rövid házassága rosszul sikerült.

Mikor másodszor öltözködött esküvőre, ugyanúgy történt. A kép ismét leesett a falról, ez esetben azonban Mattsson nem mert ellenszegülni. Otthagytta faluját, tengerre szállt, többször körülhajózta a földet, mielőtt hazatért.

Nos és most leszál a kép s azt parancsolja Mattssonnak, hogy házasodjék meg! Bármennyire is jó és engedelmes gyermek volt, nem szabadulhattott attól a gondlattól, hogy a kép tréfát űz vele.

Csak hogy az anyja képe, melynek szigorú vonásait mintha a vad szél és sós tengertájték marta volna ki, éppolyan komolyan állt előtte, mint valaha. Hangja, mely a város piacán, évek során át a halászfaluban begyakorlódott és megerősödött, egyre ismételte:

— Meg kell házasodnunk, Mattsson!

Mattsson aztán arra kérte a képet, hogy gondoljon helyzetére.

A halászfalu mind a száz házában bogárhátú a födele, fehérre meszelt fala volt, valamennyi halászbarkája egyformán épült. Ebben a faluban soha senki sem művelt szokatlan dolgot. Ha az anyja élne, ő lenne az első, aki ellenszegülné ennek a házasságnak. Sokat adott a szokásra, az illendőségre. S ebben a halászfaluban nem volt szokás és illő sem, hogy hetvenéves aggok házasodjanak.

Ekkor a kép kinyújtotta gyűrűs kezét, megparancsolta, hogy feltétlenül engedelmessédjék. Anyja oly tiszteletet parancsoló tekintettel nézett rá, ha fekete ruhájában így elé állt. A nagy, régimódi, zörgő ékszereitől mindig megijedt. Ha munkaruhájában jött volna elébe, akkor nem félt volna ennyire tőle.

Végül is az lett a dolog vége, hogy Mattsson megígérte a képnek, hogy megházasodik. Erre a kép visszabújt a keretbe.

Old Sandal Water

ÜDITŐ, KELLEMES ILLAT

ARA: 1/2 ÜVEG P. 440.- 1/3 ÜVEG P. 250.- 1/4 ÜVEG P. 150.

LADY ILLATSZERIPARI R.T. BUDAPEST.

Másnap reggel Mattsson nagy aggodalommal ébredt. Az eszébe sem jutott, hogy nem engedelmessédként anyja képének. Tudja az jól, hogy mi kell neki. De azért mégis irtózott az elkövetkező napoktól.

Még aznap megkérte a legszegényebb halász legrutább lányát: egy alacsony, beesettvajú, hegyesállú teremtést.

A szülők igent mondtak, elhatározták, hogy mikor megy a jegyespár a városba kihirdettni magát.

A faluból a városba széljárta parti réteken, mocsaras legelőkön vezetett az út. Az egész egy negyed mérföld hosszú s azt tartotta a szöbeszéd, hogy a falu lakói olyan gazdagok, hogy az egész utat kirakhatnák ezüsttallérral. De szép is lenne. Fényes volna, mint valami halnak a hasaalja, fehér pikkelyeivel, végigkigyózza a sás meg a mocsarak között, melyekben nyüzsgő a tömérdek béka, meg az ebihal. Itt, ezen az ember nemlakta tájon viruló százszorszépek, mandulavirágok csil-

lognak a fényes ezüsttallérokban, a bogáncs védően terjesztené ki rá tuskéit s a szél, amint a legelő kákáin, meg a táviróhuzalokon játszik, zengő talajra lelne rajta.

Talán Mattsson is kissé megijesztődött volna, ha súlyos vízhatlan csizmáival csengő ezüstön járhatott volna, mert bizonyos, hogy ezt az utat egy ideig több ízben kellett megtenni, mintsem óhajtotta.

Írásaival baj volt. A kihirdetésből nem lett semmi. Azért, mert annak idején megszökött menyasszonya elől.

Hosszú hónapokba telt, míg a lelkész fölirt az egyházi tanácshoz s az új házasságkötéshez az engedélyt megszerezte. Ez idő alatt Mattsson minden hivatalos napon bement a városba. A lelkész hivatalos napján kiült az ajtó elé s ott csöndben, türelmesen várt, míg mindenki elő nem adta kérését. Majd felállt, megkérdezte a lelkészt, van-e valami az ő számára.

— Nincs semmi.

THIOSEPT-SZAPPAN

hatása csodálatos
a tisztátalan bőrön.

A lelkész csodálkozott, micsoda halma van a szerelemnek ezen az öreg férfin. Ott ült vastag kötött ruhájában, magasszárú vízhatlan csizmájában, viharvert sapkájában, éles, okos arcával, hosszú szürke hajával, várt az engedélyre.

— Uglátszik, sietős neked a házasság, Mattsson — mondta a lelkész.

— Hát igen, minél előbb, annál jobb.

— Nem volna helyesebb, ha kivenné a fejedből az egészet? Már nem vagy mai gyerek, Mattsson.

Nem értette, miért csodálkozik ezen a lelkész. Mattsson jól tudja, hogy már öreg, de meg kell házasodnia. Kell!

Ezért tehát egy fél esztendeig minden héten újra elment, míg végül megkapta az engedélyt.

Mattsson egész idő alatt nem lelte helyét. Az egész falu, a piaci halaszatlok mellett s messze kint a tengeren a csodálkozás és gúny vihara morajlott.

Mattsson, aki megugrott a saját esküvője elől, most házasodni akar! De nem kímélték a menyasszonyt sem.

Mattsson maga is nevetségesnek látta az ügyet. Édesanyja képe csaknem kétségbeesésbe kergette.

A gúnyzóportól s a csodálkozástól halálra hajsolt Mattsson egyik délután kiment a kikötőbe egész a világítótoronyig, hogy egyedül legyen. Ott találta menyasszonyát. Ült és sírt. Megkérdezte, hogy talán másik emberhez menne feleségül?

A leány kis mézdarabkákat kapart le a világítótorony faláról s a tengerbe dobálta. Nem válaszolt tüstént.

— Más szeretsz?

— Ó, dehogyan.

Míg az öreg Mattsson ott állt a világítótoronynál, egy halászbárka futott a révbe. A fiatal halász, aki a kormányánál ült, levette sapkáját s a leány felé integetett. Mattsson látta, hogy felragyog a szeme.

Ej, ej — gondolta, — hát te a falu legderekabb legényébe bolondultál bele? No, ugyan ezt nem csípheted meg! Akkor már hozzám is eljöhetsz, mintsem hogy erre várj.

Mattsson rájött, hogy nem tud szabadulni anyja képétől. Ha a leány olyan férfit szeret, aki látszatra hozzáillő, akkor jó alkalom nyílt volna a visszalépésre. De így hasztalan adja vissza a leány szabadságát.

Két hét múlva megtörtént az esküvő s néhány nappal később borzalmas novemberi vihar dühöngött. A halászfalu egyik bárkája örvénybe került. Kormányának, árbocának vége lett s a bárkát nem lehetett irányítani. Mattsson s öt embere a fedélzeten tartózkodott, két napig hanyódtott élelem nélkül. Mikor biztos helyre kerültek, a hidegtől s a fáradtságtól teljesen letörtek. A bárkát jégkéreg borította, nedves ruháik a roppant hidegben megkeményedtek. Mattsson úgy meghűlt, hogy soha többé ki nem lábolt. Két évig feküdt betegen és ekkor megváltotta a halál.

Van, aki a véletlen különös játéknak tartja, hogy nem sokkal a szerencsétlenség előtt jutott eszébe megházasodni, mivel a fiatalasszony jó gondozójává vált. Mi történt volna vele, ha tehetetlenül fekszik s senki sincs körülötte? Az egész falu beismerte, hogy soha olyan okosan nem cselekedett, mint mikor megházasodott. A fiatalasszonyt megbecsülték, mert gondosan ápolta urát.

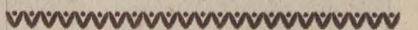
— Csakhamar újra férjhez megy — mondogatták.

Míg Mattsson betegen feküdt, naponta elmesélte feleségének a kép történetét.

— Ha meghaltam, legyen a tied a kép is, meg mindenem, amim csak van.

— Ugyan, ne beszélj ilyeneket.

— S ha majd a fiatal legények megkérnek, hallgass az anyám képeire. A faluban nincs senki, aki olyan jól értene a házassághoz, mint ez a kép.

AZ ÁRVÍZKÁROSULTAK MEGSEGÍTÉSÉRE

országos akció indult a Kormányzó Ur felhívása után.

A nemes szándékú társadalmi megmozdulásban részt kívánt venni lapunk kiadványainak és személynézetének, azzal a megfontolással, hogy további jó példát mutathasson.

A hazafias és szociális célra a következő összegeket adományoztuk:

- Tolnai Nyomdai Műintézet és
Kiadóvállalat Rt. P 500.—
Tolnai Simon P 500.—
A vállalat kiadásában megjelenő lapok személynézet. P 228.20

Az árvízkarosultak javára a legcélszerűbb úgy adakozni, hogy a legközelebbi postahivatalban úgynevezett bianco befizető csekklapot kérünk s ezt erre a címre töltsük ki: „A 64.100. számú B. M. Árvízkarosultak segélyezésére, letéti számla. Budapest.”

A posta ezt a csekklapot és rajta feltüntetett összeget költségmentesen továbbítja erre a postatakarékpénztári számlára.

A parketten, különösen régebbi épületekben kellemetlen hűzagok támadnak. Ezeket péppel lehet eltönni. Tartós és biztos szer: 5 deka zselatint 4 deci vízben feloldunk, 15 deka gipszet keverünk óvatosan hozzá, majd 5 deka szitált fűrészport.

Lélekemelő, megható szertartás keretében esküdött örök hűség egymásnak Viléz nagybányai Horthy István és Edelsheim-Gyulay Ilona grófnő. Képünk a Főméltóságú Kormányzói Párt, az ifjú párt és a menyasszony szüleit, gróf Edelsheim-Gyulay Lipót grófot és hitvesét ábrázolja (Várkonyi felv.)

EGY KIS SÓ CUKORRAL... * Irta: BABAY JÓZSEF

Kisebb öregasszony nincs is talán a világon. Igazán, majdnem csak akkora, mint az öklöm, hajlotthatú, zsugorodott, az idő már hátára rakta azt a boldoghullámot, amit ifjúsága korában a szíve fölött viselt. Mikánnénak hívják, azaz Mikánnéninek, így, egybe hajtva ki a szót az ajkak hídján. hogy Mikánnéni", ismeri a fél vármegye, a korát kifüsti udvariatlanság, maradjunk annyiban, hogy Zoro Aga ő az asszonyok között.

Mikánnénit megmentettem egyszer. Bizony! Az életét mentettem meg. Atád városka és Bodyica falu között a Gurgula bakter háza előtt, ahol a „MÁV” vicije (vicinek hívják felénk a vicinálist) elfut ballagásos sebességgel a városka s a falu között, boldogult jó Baross Gábor vasútminiszter korából származó síneken. Ugy történt a dolog, hogy pipázott éppen a vonat s Mikánnéni tojásért lépegetett Bodvicára, és igen mélyen elgondolkodott afelől, hogy az éjféli újhold alatt tizenkétszer meglóballt, vászonszálon szárított szarkaláb levele gyógyítja-e jobban a szárazköhögést vagy a mérges himporú tavaszi gólyahír szirma s csaknem nekiment a mozdonynak. Az utolsó pillanatban kaptam el a kanavászköténye kötőjét s rá is kiáltottam:

— No! Néni! Nem lát! Pont a vonatot akarja ki-siklatni?

Megijedt a vén szüle, csak úgy remegett a ráeszmélés alatt, hogy milyen veszedelemben volt a tőporódott kis élete.

— Jézusegymárjám! — szívogatta a szót — majdnem hóttá löttem! A fényös szömű kis Jézus áldja mög, hogy mögmentőt.

No, viszont azt a mondatlavinát, amit a vonat után küldött, nem kívánom sem a magam, sem a más fejére.

— No ni, lám-e — fordult felém, — de rőndbe lőhet a maga szénája, szalmája, ha ilyen nagy veszedelömmulás után így tud röhöngélni. Kicsoda az úr voltaképpen?

Megmondtam a nevem.

— Mondja csak, szerelmes-e?

Zengett bennem a szív. Ó, miért tagadjam? Igen.

— Nézze csak, édös ifiuram, én vagyok az özvegy-sorsú Mikán Vendiné, aki születőt Hóhápi Rozálnak neveltettem leányidőmben. Nagy az én tudományom, de nem kisebb természetöm a hálaadás se. Főkeresőm én magát ezöntül mindön esztendőben, ha szülét gyűn látogatni, osztán

mögmondom én, édös-e a fehérnép érzése magával szömben, vagy csak ollan szömforgatás.

... Jött is Mikánnéni az ablakunk alá, valahányszor otthon voltam.

— Hát osztán most szerelmetös-e? — kérdezte.

— Fülíg, néném. Fejem búbjáig.

— No, akkor aggyon ki egy poharat, tőccse mög félíg vízzel, osztán mögmondom én tudományal, hogy szereti-e igazán a pesti kisasszony vagy úgy... tuggya?

Az ablakhoz hoztam egy poharat. Félíg volt töltve vízzel. Mikánnéni így folytatta:

— Nézze, sőt tőszök a vízbe. Igy e. Lássá? El is óvadt már. Kóstujja mög. Ha édös, akkor szereti a dáma...

Megkóstoltam. Édes volt...

Igy ment ez hét évig. Tudtam jól, hogy Mikánnéni cukrot hint a vízbe, csak engem áltat, hogy só ami „tudományoz”, de gondoltam, miért rontsam a „háláját”.

Nemrégem, hogy hazasiettem Somogyaljára, megínt meglátogatott ez a kicsi, szüette arcú özvegy kánya...

— No, édös szépségöm, szerelmetös?

— Mit tagadjam, Mikánnéni, nagyon szeretek valakit.

— Juj! — kiáltott fel hirtelen — baj esött velem! Ott-hon felejtöttem a sót.

— Sebaj, várjon csak! Hozok én!

Térültem, fordultam s hoztam egy kiskanálnyi sót. Láttam, Mikánnéni igen nagy zavarban van. Sűrűn pislog, hervadt kis szája szegélye hangtalanul remeg. De egyszerre felvidult.

— Igön fontos ez az idei szerelöm?

— Az életnél fontosabb!

Mikánnéni behintette a sót a pohárba, megrázta a vizet, hogy olvadjon s így szólott:

— Azt diktáli, tuggya, a tudományom, hogy ebbe az évbe különösen nagy a szerelöm, ami emészti, kedvesöm. Így osztán majd én kóstulom mög a vizet. Ha édösnek találom, akkor nincs hiba. Akkor möhetnek a paphó! Én mondom!

És felhajtotta a sós, fehérés italt. Megrándultak az arca ráncái, haj, nem éppen jó italocska a kegyetlenül beszózott víz. De megitta, hogy a becsületet mentse.

— Édös vót! Nagyon édös! Szenvedelösen szereti magát! Mikánnéni! Drága, csaló kis vénasszony! Bár igaza lenne!

Honnan ered a divat? Bizánci Theodora

Sokan bizonyára nem is sejtik, hogy a divatot nem mindig a világvárosok nagy divatcégei kreálják, hanem sok esetben a véletlen, sőt a kényszer.

A történelem feljegyzi például, hogy az uszály „fettalátója” maga IX. Lajos francia király volt. A király két leányát ormótlan nagy lábakkal áldotta meg a természet, melyet Lajos nem szívesen látott. Maguk a királykisasszonyok is sokat szenvedtek emiatt, sokszor sírva hagyták el a legjényesebb estélyeket, mert azt tapasztalták, hogy a vendégek, különösen a hölgyek, az ő lábaikat szemlélik s ahol csak lehet, bizalmasan összeszágnak. IX. Lajos, miután már mindent megkíséreltek, hogy a lábukat a különböző cipőformákkal kisebbítsék, elrendelte, hogy készítsenek a leányok részére olyan hosszú ruhát, melyből a lábak lépéskor sem látszanak ki. Így született meg az uszály s az új divat hamarosan elterjedt nemcsak Párisban, hanem az egész világon.

Hasonló körülmények között jött divatba a sál, illetve az a kendőcske, melyet a hölgyek a nyakukon viselnek. III. Fülöp feleségének csunya „gólyanyaka” volt, ami a királynénak sok kellemetlenséget okozott. Aki bosszantani akarta, egyszerűen zsiráfképet küldött neki. A hízog udvaroncok hatlynyaknak becézték a királyné nyakát, de ez sem használt. Végső elkéséredésében egy kendőt csavart a nyakára s így jelent meg mindenütt III. Fülöp felesége. Mikor látta, hogy a kendő előnyére van, egészen díszes kivitelű, finom kis kendőket kötött fel s az új divat hamarosan elterjedt az egész művelt világon.

A krinolint egy spangol infánsnő találta fel, hogy eltakarja vele csipőjét. Az infánsnőnek ugyanis egyik csipője nagyobb volt, mint a másik, ami sok szívfájdalmat okozott a fiatal hölgynek. Kiszelte tehát az abroncos ruhát azért, hogy az abroncos egyenlően tartású fenn mindkét oldalán a ruhát s így eltűnjön a kiálló csipő. A krinolin hamarosan általános divat lett és kedves szimbóluma egy boldog, romantikus kornak.

A 11. században divatban volt a felkunkorodó orrú, széles elejű cipő. Ezt a cipőt Platagenet gróf találta fel és hozta divatba, hogy irtózatlan tyúkszemű eltakarja a „világ szeme” elől. Ez a cipőforma nemcsak divat volt évszázadokon keresztül, hanem az előkelőség külső kifejezője, szimbóluma is lett. A gróf, aki „nagy lábón” élt, gondoskodott róla, hogy az új cipőforma a „nagy lábónélők” divatja legyen. Aki nem ilyen cipőt viselt, nem is tekintették úriembernek. Innen származik az a közmondás is, hogy valaki nagy lábón élt.

A drágakövekkel díszített homlokpántot I. Ferenc francia király kedvese: Bella Ferronière hozta divatba. A ragyogó szép énekesnő egy alkalommal a haját „kolmizta” s éppen akkor lett rosszul, mikor a sütvás a homlokánál volt. A forró kolmizóvas súlyos égési sebet hagyott a homlokán s ezt kellett eltakarni az élköves homlokpánttal. A híres színésznőt az előkelő hölgyvilág egyszerre utánozni kezdte s így lett a homlokpánt általános divat.

A ma is divatban levő menyasszonyi fátyolt Xéméne görög hercegnő viselte először, aki titokban esküdött meg imádottjának. A fátyolt azért használta, hogy magát felismerhetelenné tegye. Az esküvőt titokban is tartották hét évig, mely idő alatt az ifjú hercegnő egyszer sem találkozott férjével. Atyja házában mint leány élt tovább, csak annak halála után hozták nyilvánosságra az esküvőt. A menyasszonyi fátyol azóta lett a széldség, hűség és ártatlanság, továbbá a nagy és mélyesges szerelem szimbóluma. Hogy néha a fátyol más érzelmeket takar, az nem ide tartozik.

Érdekes eredete van annak a divatnak, hogy a hölgyek ásitás közben a szájuk elé kendőt tartanak. Valamikor ugyanis el sem lehetett képzelni egy jólnevelt hölgyet, hogy ásitás közben csak a kezét tartsa a szája elé, pláne, hogy néha még erről is megfélekedezték. Az ilyesmik egyenesen sértésnek számított.

Josephine, I. Napoleon felesége tette általánossá ezt a divatot. A császárnénak ugyanis nem voltak egészen kifogástalan fogai, amit kissé rejtetnie kellett. Emiatt divatba hozta, hogy a hölgyek állandóan finom kis keszkenőt hordtak kezükben s szájukat nevetés vagy ásitás közben ezzel elfedték. A fűző eredetét szintén Josephine-nek tulajdonítják. Egy alkalommal Napoleon ezt a megjegyzést tette feleségére:

— Nem lovagol eleget, kedvesem.

A finomizlésű asszony megértette, hogy kissé hizni kezd, ekkor kredta a fűzőt, amely azóta százféle alakban elterjedt az egész világon.

Igy születik meg sok divat anélkül, hogy a nagyközönség annak titkai mögé látna.

Nagy Dániel

Krisztus után 532-ben történt. Byzantinum, a későbbi Konstantinápoly volt az egész világ fővárosa.

Justinianus császár mindig győzelmes hadvezére, Belizár leverte a gótokat, vandálokat és perzsákat, megerősítette a birodalom határait és félelmetessé tette Bizánc hatalmát.

Justinianus mint disznópásztor került Bizáncba. Katonának állt, majd nagybátyja és a hadsereg segítségével, vesztegetésekkel és gaztettek árán a császári trónra küzdötte fel magát. S Theodora, a császárné? A cirkuszban frissítőt és edességeket árult. Nagyon szép nő volt, erélyes, eszes, bátor s nem éppen előkelő foglalkozása ellenére is mindig igen kedvesen viselkedett. A császár egyszer meglátta és Theodorának sikerült feleségül vésztetnie magát Justinianusszal.

Ha bármilyen fontos esemény történt, a cirkuszba gyűlt össze a nép. A birodalom két pártra oszlott: a kék és zöld pártra. Minden ember, az utolsó teherhordóig, valamelyik párttal tartott. Az udvar a kékekhez csatlakozott. Az történt ugyanis, hogy Theodora, jóval azelőtt, hogy császárné lett, kérte a zöld pártot, mivel édesapja meghalt, nagybátyját nevezék ki helyére állatapolónak. Kérését nem teljesítették és kikergették a cirkuszból. Theodora bosszút esküdött. Megszámlálhatatlan zöld halt meg ennek kapcsán.

Az elégedetlenség egyre nőtt. A lázadást a zöld párt kezdte meg s később annyira elharapózott a nép között, hogy felborítással fenyegette még a császár trónját is. Tüzes csóvákat dobáltak a cirkuszra, sőt a császári palotát is megkísérelték felgyújtani. Mikor Belizár a császár parancsára fegyverrel támada meg a népet, izzó gyűlölettel egész Bizánc fölzúdult a császár ellen. A tömeg megrohmozta a palotát és vadul kiáltotta:

— Győzelem! Győzelem! Hypatiost akarjuk császárnak! Hypatios I. Anastasis császár rokona volt. Fiatal, szép szál ember, a cirkusz egyik legügyesebb kocsihajtója. Mikor a lázadók vezetői felajánlották neki a koronát és a trónt, Hypatios habozott. Felesége könyörgött, hogy ne avatkozzék ebbe a vad küzdelembe, de midőn a lázadók gúnyolták Hypatiost papus volta miatt, előlkte magától feleségét és a lázadókhoz csatlakozott. Mikor az események a császárhoz eljutottak, Justinianust elhagyta önbizalma és önuralma. Vége minden reménynek! Még Belizárt is cserben hagyta bátorsága. Kiadta a parancsot, hogy torlaszolja el a palota minden kijáratát, titokban pedig néhány hajót készletbe helyeztetett a szökésre; összegyűjtötte kincseit.

A szörnyű tüzvész vörös fénye bevilágított a trónterembe. Theodora egy pillanatig megvetéssel nézte férjét, majd vállat vont és így szólt:

— Justinianus! Szökni akarsz? Ó, te hitvány férfi! Theodora ijesztő fenséggel állt a császár előtt, akit elöntött a szégyenpír s elhatározta, hogy ő is marad és meghal, ha kell. Theodora észrevette férje lelkiállapotának változását, behívatta Belizárt és ellentmondást nem tűró hangon mondta:

— A császár megparancsolja neked: törj ki seregeddel a palotából, gyujts föl két házat minden házért, amit a lázadók felgyújtottak és ölj meg mindenkit, akit csak látsz! Gyujtsd föl a cirkuszt és ölj meg mindenkit, aki csak a falai között van! De nem, Belizár. A lázadók Hypatiost a Forumra vitték és császárrá koronázták. Az egész tömeget megfoghatod a cirkuszban, mint valami csapdában. De ne fogd el őket, hanem vágd le mind egy szálig. Csak egy embert hozz elve a császár elé: Hypatiost, mindenki másnak meg kell halnia!

Belizár összegyűjtötte embereit, kétezer válogatott testőre lehetett.

A lázadók, miután Hypatiost a Forumon császárrá koronázták, a cirkuszba vonultak. Itt a tömeg nem tűrt ellentmondást, még a császárral is szembe szállt. A nép ujjongott s a mámor tetőpontra hagyott, mikor hírvívó jött és jelentette, hogy a császári pár elhagyta a várost és elmenekült. — Győzelem! Győzelem! — kiáltotta a tömeg mámorosan. De hirtelen csönd támadt. A bejáratnál mozgolódás támadt, a tribünökön ülő emberek nyujtogatták nyakukat: zárt sorokban, hatosával vonultak be a testőrök a cirkuszba. Belizár vezette a csapatot, a bosszoló kardot magasa emelte feje fölé. A testőrök megkezdtek a mézszárlást. A levegő megtelt halálordítással, sírással, sikoltással, az emberek százával hulltak a kard csapása alatt. Két óráig tartott a szörnyű mézszárlás, Belizár emberei körülbelül tízezer embert gyilkoltak le.

Hypatiost nem ölték meg, pajzsok védelme mellett vitték fel a palotába. A császárné néhány pillanatig nézte, majd így szólt:

— Vessétek a pincébe, ott sötét van! S mert úgy sincs szüksége a szemére, szúrjátok ki!

Theodora később borzalmas betegségben halt meg. Justinianus még harminc évig uralkodott.

Belizár és utána Narses hatalmassá tette a birodalmat, fölépítette az elpusztult várost. Justinianus a Földközi tenger urává lett, de ezt a vérfürdőt sohase tudta elfelejteni. Annál szörnyűbb vérengzés még a középkorban sem fordult elő. Bár a császár nevéhez fűződik, felesége parancsára történt.

MÉG VALAMIT A TÁPLÁLKOZÁSRÓL ..

IRTA: BOZZAY MARGIT

A feladat, amelyre a táplálkozás kérdésének felvetésével vállalkoztam, háládatlan feladat. A táplálkozás szokott rendszere ugyanis nálunk ma még olyan szilárd pont, amelyből sem a háziasszonyok, sem a férjek, sem a vendéglősök nem akarnak engedni kikezdeni és amely minden körülöttünk áramló változás, érvelés, kár, baj, tanács, lecke ellenére is megingadhatatlan.

A sok évezredes sültöt, főzött ételek, a husok, a nehéz tészták, kelt dolgok úgy beidegződtek az emberekbe és úgy megmérgezték egész szervezetén kívüli képességét és felfogását is, hogy a legkisebb változás is elérni nagyon nehéz feladat.

Az emberek nem akarják elhinni, nem akarják megérteni, hogy majdnem minden betegségét a konyhában készítik nagy gondnal és fáradtsággal. Hogy keverik, gyúrják, sütik, főzik, fűszerezik mindazt a sok, szerintük tápláló, erősítő, fejlesztő ételt, amelyeknek eredményeként — hogy csak a legismertebbeket említsem — egyetlen gyermeknek sincs jó foga és egyetlen felnőtt sem tud megélni hashajtó nélkül.

Hát kell ez? Szükséges ez? Nem elég inlő példa ez az anyák számára? Hogy a négy-, hatéves csöppségnek ki kell húzni vagy meg kell plombáltatni a fogát és hogy már a fiatal leányoknak rennye a bélműködése? Mert ezek a dolgok nem maguktól vannak... Ezeket, mint ahogy minden bajt, valami okozza. És csak a táplálkozás okozhatja. Egyik oldalon, mert nem eléggé tartalmazza azokat az anyagokat, amelyek a csontképződéshez szükségesek, a másikon, mert nem tartalmazza azokat, amelyek a beleket kellő munkára serkentik.

Nem volna jó változtatni ezen? Nem volna végre okos dolog, amikor a világ legkülönb koponyáit bebizonyították, hogy a szervezet egészséges fejlődéséhez, kondícióban tartásához szükséges összes vitaminok a növényekben vannak, lassanként áttérni a növényi táplálkozásra? Nem volna okos megérteni végre, hogy a rengeteg sülés, főzés, párolás majdnem teljesen elpusztítja a táplálékok legértékesebb részét és hogy a nem elégséges vitaminokkal rendelkező ételek elfogyasztásával nem használunk, hanem ártunk a szervezetnek? Ártunk, mert a szervezet egyfelől nem kapja meg azt, amire szüksége van, másfelől felesleges munkát végez a nem megfelelő ételek feldolgozásával.

A napokban leintett egy úgynevezett jó háziasszony, akinek azt mondtam, hogy soványka jiacskáját ne kifőjt tésztákkal, vastag rántásos főzelékekkel, zsíros, hagymás pörkölttel táplálja, hanem könnyű, párolt főzelékekkel, citrommal készült nyers salátákkal, kevés édes tésztával és minél több gyümölcseccsel.

— Nem eszik ilyen haszontalanságot és az ilyen koszt különben is kanári-madaraknak való, nem futkározó gyerekeknek — mondta nagybősen.

Nem hiszem, hogy a gyerek — minden gyerek — nem enné szívesen a „megszokott” és sokszor megunt polgári leves, hús főzelékkel és kifőjt tészta helyett: a különféle zöldségekből készült salátát tojással, gombával, tejfellel, tejszínes túróval, barna kenyérből vajás kenyeret, vegyes gyümölcsöt dióval és hasonlót. Vagy a nem nyers koszthoz tartozó: kevés vízben, inkább gőzben párolt különféle főzelékeket, zöldséggpaddingokat, gyümölcs-felfújtakat, nyers gyümölcsöket stb.

Hát minden egyben lehet változtatni, félre lehet tenni eddigi nevelési elveket, szokásokat, a hosszú ruha után jöhet a rövid, a rövid után a hosszú, a nők mehetnek kenyérkereső, sőt nehéz kenyérkereső pályákra, csak a húsevesnek kell tovább is „a jó, ftnom, tápláló, egészséges húseves”-ként szerepelnie még akkor is,

amikor megállapították róla, hogy jó okozója a közszevnynek?

Mindegy... Azért a húseves tovább is rotyog, 3—4 óra alatt sikeresen tönkretesz a lakás levegőjét és a háziasszonyok jobban ragaszkodnak hozzá, mint a fiatal-ságukhoz.

— A férjeink miatt! — hallom innen is, onnan is.

Dehogy kérem! A megszokás miatt... Amiat, hogy ne kelljen „azzal a buta főzéssel” behatóbban foglalkozni. Ne kelljen mást, újat, jobbat próbálni, ne kelljen harcolni azért a jobbért és ne kelljen kicsit megerőltetni a fantáziát.

Mert a zöldségekhez, a nyers dolgokhoz kell fantázia... Meg babrátniakarás, meg szeretet. Mert ha ez nincs és ha ezeket is „csak úgy hamar összeittöm”, akkor igazán „takarmány az egész”. Ha azonban megvan az izlés, a fantázia és meg van a hozzáértés vagy legalább is akarás, akkor a nem túlságosan szeretett zöldségekből olyan szemet, nyel gyönyörköd-tető, az egész szervezetet újra teremtő táplálék kerül az asztalra, amilyen a régi módszer szerint vajmi ritkán kerülhetett.

Ne mondják azt, hogy a férjeikért, mert éppen a napokban hallottam egy férjtől, hogy „nem értem, miért kellene nekem csak azért, mert dél van, jó kövér pörköltet enni hagymás lével és galuskával, mikor én két kemény tojást kívánok tormával és madársálatával”.

Azt sem lehet mondani, hogy az ilyen könnyű táplálkozás kellei nehezebben szereshetők be, mint a megszokotté. Dehogy... Télien, nyáron felváltva lehet kapni a következőket: sárgarépa, zeller, cékla, csicsóka, kerekrepa, vörös és fehér káposzta, torma, tél vagy nyári retek, saláta, endívia, borsó, zöldbab, karfiol, lencse, bab, spenót, sóska, uborka, tök, kalarabé és a többi.

És milyen szép ezekkel a főzés. Milyen tiszta és milyen praktikus. A salátákat télen vagy jégszekrény mellett, nyáron is három, négy napra előre el lehet készíteni és váltakozva lehet használni. El lehet készíteni olajjal a tartármártást is és egyik nap ezzel, a másikon citrommal és sok olajjal, a harmadikon tejjel lehet enni a salátákat. Aki nem tud lemondani a húsról, az kicsit egyékk a salátákhoz, de ne egyék sokat. Ne úgy, hogy a saláta, a főzelék legyen a „mellékétel”, hanem úgy, hogy az legyen a fő.

Aki nem hiszi, próbálja ki egyszer a két étkezési mód közötti különbséget. Majd meglátja, milyen friss, könnyű lesz a csak zöldségdolgok vagy nyers dolgok és milyen tohonya, fáradt a nehéz sülték, főlték után.

1906 körül Chittenden, az amerikai Yale egyetem világhírű professzora hosszánhat professzorral, orrossal, orosz-tanhallgatóval félesztendő ilyenirányú önkísérletet végzett, amelynek során rájöttek, hogy a kizárólagos növényevéstől jó közérzetük állandóan fokozódott, munkateljesítményük a szűkös táplálkozás ellenére is bámulatosan javult. Chittenden a kúra alatt megszabadult idült reumájától, amelyet azelőtt semmiféle gyógyszerrel sem tudott kikúrálni. Akkor állapította meg, hogy a hústáplálék savtöbbletével a reuma okozója.

A régi, az úgynevezett „polgári” táplálkozásra nyugodtan rámondhatjuk, hogy pusztító táplálkozás, mert úgy hat, mint valami alattomos méreg. Előbb-utóbb meggyengíti, elrontja a szervezetet, amely elgyöngült, nem bír ellenállni a különféle betegségeknek. Viszont ahogy a legújabb orvosi megfigyelések igazolják, a fertőző betegségekkel szembeni ellenállóképesség tisztán a táplálkozás milyenségétől függ. A táplálék vitamin-szegény-sége ugyanis csökkenti, vitamindúsága emeli az ellenállóképességet.

Tessék ezeken gondolkodni kérem. Megéri a fáradtságot...

MOST LÁTOM CSAK

mennyire jól tettem,
hogy bixtam a
KRÉMES SZAPPAN
Szépítő erejében

MEGIJEDTEM
MIKOR
ARCBÖRÖM
HIBÁS,
FAKÓ,
PATANÁSOS
KEZDETT
LENNI

A KEDVES ÉS TAPASZTALT
HÁZIORVOSOM IGY SZÓLT:
HASZNÁLJA A LETON
SZAPPANT, MERT
ANNAK HABJA
DÜS, JÓTÉKONY
KRÉMET
TARTALMAZ.

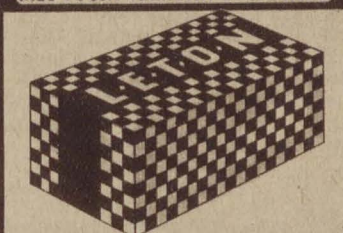

A TANÁCSOT MEGFOGADTAM,
KI SE MONDHATOM MENNYI-
RE ÖRÜLTEM AMI-
KOR LÁTTAM,
HOGY NAPRÓL
NAPRA JAVULT
ÉS SZÉPÜLT
ARCBÖRÖM

VALÓBAN A LETON
SZAPPAN KRÉMES
HABJA ÁT-
JÁRJA A
PÓRUSOKAT,
SERKENTI
AZOK MÜKÖ-
DÉSÉT. EZÁLT-
AL A BŐR
SELYMES

TAPINTÁSÚ FRISS ÉS
RUGALMAS LESZ. MOSSA ARCÁT
KEZEIT LETON SZAPPANNAL.
HASZNÁLJA FÜRDŐJÉHEZ, ÉSZRE
VESZI MAJD, HOGY FOKRÓL-FOKRA
GYORS ÜTEMENBEN SZÉPÜL BŐRE.
MEG FOGJA SZERETNI E SZAPPANT

Kezdje el még ma a Leton-szappan arc-
ápolást. Öröme lesz belőle. Egy kiadó
darab ára 96 fillér. Kapható mindenütt
és a főraktárban: HUNNIA laborató-
rium, Budapest, Erzsébet körút 56 sz.

Gyere puli!

Irta: SZALAY LÁSZLÓ

Az ám csak a szép, akinek szeme is van hozzá, a nyárfás „kiskokorerdő”... A nyárfa ezüstös alapú, szélszönd idején is susogó-rezgő levelével, koronás növénye homok-orzágnak... A többi olyan nem sok igényű, elegyes-belegyes „töpe”-szerzet csak... Akkorkák nagyban, mint a jól fejlett töltöttkáposztás fazekak...

Miket is nem mondok!... Szalad az eszem, mint a hullámozó, zöld búzavetésben a fűreceske... De ha buckáról van szó, vagy kiskokorerdőről, sránkozva dobog a szíven bent, mint rabmadarak, ahogy rácsukon vergődnek...

Hej, künn a pusztán csak!...

A torlódo tengerként hőmpölygő homokhegyhátak táján nem annyira a fák, mint inkább a bokrok uralkodnak. A rekettye, törökmeggy, zanót, vörösgyűrű, kecskerágó, som, varjútövis és a többi... Ezek nagy része fa lenne, de hogy dacolhassanak a szárazsággal, meg a szélvesszel, meg hogy le tudják kötni a peregve szaladó homokfelhőket, megmaradtak cserjéknek... Lombozatuk már a föld szintjénél kezdődik, hogy az orkán ki ne szánthassa, ki ne fújhasa őket a laza dombokból...

Fa csak kettő díszlik itt: a fekete-nyár a domboson, s az ezüstös levelű rezgőnyár a völgyesen fészkelve...

Ezek se törtenek fel az égig... Ha bolondok volnának... Hogy a szél a szaladó homokok torkából játszva kidöntögesse őket... Igaz, hogy ez a két nyárfaj azzal a jeles tulajdonsággal is teljes, hogyha a szél a talajából kiszedi, újabb gyökéreszettel megmenti magát, talpraáll ismét, mint Csaba vitéz föltámadt katonái...

Az emberek meg úgy segítenek rajtuk, a derék buckalakó magyarok, hogy nem metszik föl az ágát...

Vagyis a nyárfa itt nem fa, hanem csak cserje... Ugynevezett „gatyás fa”, melynek legalsó ágai már a föld alól bújnak a törzséből...

Igy aztán könnyebben birkózik a viharokkal, szélvesszel, a szörnyű szárazság rémével, mert talpig ágas mivolta fölfogja a röpülő kvarcot, és nem hogy kidőlné, de sokszor a hegyéig betemeti a röptében felfogott homokár...

A röpülő homok orkános táján a bokros cihérések szigetként élnek... A kiskokor-nyárfások — a sziklák... Az irtózatossá államköltséggel telepített satnya, hitvány ákácok meg a mit sem érő zátonyokat pótolják...

A kiskokor-nyárfások mindig család életet élnek... Eppen úgy, mint a pálmacsoportok a sivatagban...

Csak egy-két esztendeje történt, hogy bekocsiztam a birtokunkról Kecskemétre... Fölkerestem a művésztelepet is, s a forró nyári estét együtt álmodoztam át a piktorokkal...

Csodaszép este volt... Az ég virágai, — ó, ti tündéres ragyogású, szelid csillagok, — ezerszínű fény bőségszaruját ömlesztették a földre... S lentről, mint félnék leányszemek, miriád harmatcsöpp színes gyémántja ragyogott föl rátok, vágyakozva, félnéken...

Beszélgettünk... Nagyokat hallgatva... S elmerült lelkünk, mint a vízben megholtak, a mély tö fenekén, öntudatlanná zsibbadva...

Festőtémákról esett szó köztünk... Valami új, rendkívüli tárgy ábrándja kísértette az álmodozó festőket... Aminő sóvárgó vágyak csillagragyogóssal estén gyakran kápráznak, nappal meg, mint a rózsaszínű felhők, mint a tündérvárak, füstbevesznek, elszállnak...

— Ide hallgassatok!... Nagyszerű lehetősége nyílik a fák festményen leendő megsemmélyesítésének...

Főlfigyeltek...

— Nálunk a buckában minden úgynevezett „kiskokorerdő” egyetlen egy család... Hat-nyolc-tíz fa... S a figyelmes szemlélő könnyen felismeri a generációkat...

A töredezett, száraz ágakban gazdag, ritkalombos, mohos, görnyedt fák — ös-szülők... Meglátszik rajtuk a föltornyosodott kor mérge... A rokkantság... A senyvesztő vénség... A hal-doklás...

— Tovább!...

— A legéletteljesebb, leglombosabb, legnagyobb példányok — a szülők...

Ismerek kiskokor-erdőt, ahol az apa és az anya megdöbbenő módon néz rád... Az apa, a férj, természetével és erejével kiemelkedik uralkodva... Reprezentál... A feleség, az anya, mellette áll, de karcsúbb, gyöngébb, kevésbé lombos és fölismerhető rajta, hogy a hatalmas, erős férjhez simulva, annak oltalma alatt áll... A férj szinte ráborul és féltve őrzi, nézi, babusgatja...

Aztán a gyerekek... Három-négyöt-hat... Ha gondosan, jól megnézed, meg tudod különböztetni, hogy melyik a lány és melyik a fiúgyerek... Csak össze kell hasonlítani őket... Sőt még azt is megláthatod, hogy melyik a gyöngye, a beteges közülök...

— Ezt fessétek meg!...

H. festőművésznrő elsőnek jelentkezett:

— Én megfestem!...

— Tessék!

Kijött a tanyánkra és lefestette a kiskokorerdőt... A kép — „A család” — itt függ a falon...

No, most már aztán jöhet a puli is!...

Amint festeget a művésznrő — az égető napon, sokszor meg homokfelhőbe burkoltan, — hát egyszer csak megpislantja ám a juhászbojtárunk, Suhajtó Lajos, aki birkát terelget a tájt a buckában...

Egyideig csak messziről kerülgette, nem mert a közelébe menni a művésznrőnek, bár vonzotta a messziről viritó piros napernyő szörnyen...

Körben-körben hajkurászta a birgét, kerülgette a művésznrőt, meg a kiskokorerdőt, de az a kör óráról-óra mindig csak kisebb lett...

Oda is ért, olyan egyhátsányira hozzá, de csak óvakodott tőle...

Mert hátha így, hátha úgy... Mit lehessen tudni?

Egyszer aztán mégis csak neki-durálta magát, de nagyobb bátorság okából odaszólt a kutyának is:

— Gyere, puli!...

Aztán mentek — elől a puli, elszántan...

— Adj Isten!...

— Adj Isten!...

— Mér' nem ül be inkább a fák alá? Az erdőbe?

— Mert, ha beülök, akkor nem tudom lefösteni...

— Még hogy!...

Csönd...

— Osztan nem sajnálja azt a szép fehér orcáját?

— Nem sajnálom!...

— Még hogy!...

— Hát én pedig sajnálom!... Ugy a!...

— Hát csak ne sajnálja, hanem menjen inkább a birkái után... Nézze, hogy széjjelszéledtek... Mintha haragudnának egymásra...

— Az a!... No, gyere, puli!...

Másnap aztán megint csak előcsel-

lengett a bojtár:

— Ha mög nem sértöm — lány meg maga?...

— Lány vagyok!...

— Hála Istennek!...

— No, most aztán iszkeri innét... Elég volt a látogatásból — ne háborogasson... Látja, már a szamar is eljött érte!...

— Nono!... gyere, puli!...

Harmadnap azt mondja a bojtár:

— Kisasszony! akar-é a feleségöm lönni?

— Akar az ördög!... Elmenjen innét, vagy a fejéhe verem ezt a festékes tasakot!...

— Nono!... Azér csak nem köll haragudni!... Gyere, puli!...

Tán két napig elmaradt a bojtár, de a harmadikon beállított a borzas, fekete pulival elszántan:

— Kisasszony, szót értsünk!... Utolsón kérdöm, lösz-e a feleségem, vagy sem?... Jól möggondolja a választ, mer' ha hozzám gyün, nem köll ám ezón a forró napon azzal a mocskos festékekkel vacakolni!...

— Meggondoltam: menjen a pokolba... Hogy többet ne lássam!...

— Jó, jó!... El is mék!...

Ahhát!... Találók én még olyat, mint maga, százat is!... Ne gondolja, hogy tán fölötöm magamat!...

Aztán odaszólt a kutyának:

— Gyere, puli!...

És sértett méltósággal távoztak...

Kettőt nem lehet az életben kényszerből tenni igazán: imádkozni és szeretni.

Ha az Isten bosszúálló volna, nem volna Isten. A bosszúállás emberi tulajdonság. Egészen kis ember!

A legtöbb nő nem bírja el más nő szépségének, legtöbb férfi más férfi tehetségének az elismerését.

Azért kell lemondanunk az élet egyes részeiről, hogy a végén le tudjunk mondani magáról az életről.

A tapasztalatok könyvébe nagyon sokan írnak, de nagyon kevesen... olvassák.

A neveltségességnél csak egy van, ami jobban öl: a közöny.

Minél különb az asszony, annál inkább vágyik a nála különb férfi után.

A lapkézbesítő kötelessége

Egyszerre öt panasz érkezett Pécsről, ahol több ezer előfizetőnk van, hogy miután nem volt otthon két ízben, nem tudta a lapot átvenni és harmadszor már nem jött el a kézbesítő. Figyelmeztetjük és kérjük, gondoskodjék róla, hogyha nem tartózkodna odahaza, hogy a lap árát valamely szomszédjánál hagyja, mert a lapkézbesítő még kétszer sem köteles a lapot kivinni.

Ehető játékok

Öröm a gyermekeknek, változatos, derűs negyedóra a felnőtteknek... Egy-egy szál répából, újhagymából, tavaszi retekből, pár szem fügeből és aszaltszilvából kedves és kómiikus emberkéket állíthatunk elő. Egy rövid tájékoztató: az egyik figura uszályos ruhájú hölgyet ábrázol. A törzse, vagy ha úgy tesszük, a ruhája újhagyma. Szoknyáját friss petrezselyemsokor díszíti. Mindkét figurának a karja sárgarépből, fejcskéje hónaposretekből készül, s amint látni, a frizurát, a haját, újhagyma szálai képezik. A másik kalapos asszony. Feje dióhéjból, fülecskéi dióhéjból vannak. A baba többi része aszaltszilva és édes füge.

Milyen kedves játékok! Ha pedig kis gazdájuk reájuk unt, széjjelszedi, jól megmossa és vajaskenyér mellé vagy ebédutáni csemegének elfogyasztja.

A VÉREB

Két évvel ezelőt történt. Egy nap sütéses júniusi reggelen falu-vágyam támadt. Illatos levegőre, virágzó fákra, friss, zöld színekre sóvárgott a lelkem. Így kerültem ki egy pestkörnyéki községbe mérnökbarátomhoz, Kinizsi Gazsihoz, aki ott kerttel övezett villát vásárolt nemrég.

Kellemetlen incidenssel kezdődött a látogatás. A villa rácsos ajtaján zord tábla hirdette:

VÉREB! VIGYÁZAT, A KUTYA HARAP!

No, hökkentem meg, ide sem megyek be kíséret nélkül. Csengőt nem láttam az ajtón, mit tehettem mást, kiabálni kezdtem:

— Halló, itt 127—429 — harsogtam a telefonszámomat, hogy Gazsi ebből rögtön tudni fogja, kicsoda keresi s a szomszédok előtt mégis megőrzöm inkognitómát.

Csakhamar előkerült. Ártatlan képpel állt meg a félig kitárt ajtó előtt:

— Miért nem jössz be?

— Hogyne — duzzogtam, — hogy a vérebed torokn harapjon.

Karonfogott s vitt befelé. A verandán ravaszul hunyorított:

— Nincs nekem vérebed, még pincsim sincs.

Meghökkentem:

— Miért szögezted ki akkor a táblát? Véreb! Vigyázat, a kutya harap!

— A csavargók miatt — nevetett, — a betörők miatt. Bort hozatott, szódát, aztán ismét leült.

— Dehogy tartok kutyát — magyarázta, — még mit nem! Hogy összerágja a függönyöket, a szőnyegeket, kint a kertben meg letiporja a palántákat és megfojtsa a csirkéimet. Minek? Az ajtón ott a tábla, itt pedig — mutatott a jobboldali kerítés felé — a kutyaház. Persze üres. Revolver, amelyben nincs töltény. De ki tudja azt? Ha idegen jár erre, azt hiszi, bent alszik a kutya.

Gratulálni készültem ötletességéhez, már nyujtottam is a kezem. Eszembe jutott azonban, hogy a nappal után éjszaka következik.

— Hallod-e, komám, éjszaka sötétség van...

— Tudom...

— Jön egy csavargó, a sötétben nem látja a táblát, szépen átmszlik a kerítésen és csak viszi a csirkédet.

Egy Metternich és egy Talleyrand fölénye világított az arcán:

— Átmászik? Amint hozzáér a kerítéshez, olyan vad ugatás tör ki...

Ostobán meredtem rá:

— Hát mégis tartasz kutyát?

— Nem a kutya ugat...

— Hanem?

— Gramofón, öregem, villanygramofón. Külön lemezt csináltattam hozzá, extralemezt, három kutya ugatott bele, egy doberman és két bernáthegyi.

Elmesélte, hogy a villanygramofón huzalját éjszakára a kerítéshez kapcsolja. Ha csak egy ujjal is hozzáér valaki, a lemez forogni kezd és akkora ugatást csap, hogy a fél falu fölébred. Híre is van a környéken. Borjúnagy kutyája lehet annak a Kinizsinek, emlegetik fejcsóválva az emberek.

A nappali szobába kalauzolt. Kinyitotta a szekrényt s megmutatta a gramofónt:

— Nappal itt tartom.

— És éjszaka?

— A kutyaházban.

No lám, mégsem üres a revolver: vaktöltés van benne. Durran, de nem sebez. Csak ugat, de nem ugrik ki a házából és nem rohan a kerítéshez.

Bekapcsolta a gramofónt. Megtántorodtam az ijedségtől. Morgott néhányat, majd pokoli hangon ugatni kezdett, közben vicsorgott és csattogtatta a fogát.

Annyi bizonyos, hogy a faluban nagy híre támadhatott. Ma, két év után az Andrassy úton találkoztam Gazsival. Rögtön érdeklődtem, mit csinál a gramofónja.

— Hagyd el — intett bosszúsan.

— No, mi történt?

— Képzeld — tört ki, — adócsalásért megbüntettek. Valaki följelentett a község házában, hogy a kutyám után nem fizetek adót.

Szegény Gazsi! Sóhajtván, nyögve leszurkolta a bírságot és azóta a gramofónja után ebédöt fizet.

HÖLGYEK JELSZAVA:

Szövet és selyem, vászon és kelengye olcsón kapható, ezt el ne feledd!

KLEIN ANTAL
divatruházában, Király ucca 49

„Ladys. Conseilor“ – a legújabb női foglalkozás

Amerikát szokták általában a korlátlan lehetőségek hazájának nevezni, de ezáltal az öreg Anglia elvitte az Újvilág elől a pálmát. Ezt az új női foglalkozást, a „Ladys Conseilor“ hivatását ugyanis nem Amerikában, hanem a konzervatív Angliában találták fel.

Van azonban logika benne, hogy miért éppen Angliában született meg ez az új mesterség. Az oka ennek elsősorban az, hogy bizony Angliát is megviselte az 1914-es világháború és nemcsak nálunk, Közép-Európában, hanem ott is elegendő akadályok voltak, akik komoly békebeli vagythonokat a háborúban elvesztettek. Ezek szemben szép számmal akadnak olyanok is, sőt talán még sokkal többen, akik számára a háború nagyon vagyont hozott, de — éppen azért, mert Anglia konzervatív — a vagyonnal együtt nem hozta meg a társadalmi sikereket is.

A hadigazdagok legelőbbje meglepődött azzal, hogy úgy és ott élvezze a frissen szerzett gazdagságot, ahol azt az angol társadalmi élet eltűrte, de felnőtt közben a következő nemzedék is és ezek bizony már fájdalmasan érezték, hogy a nagy vagyon sem nyitja meg előttük az igazi nagy és előkelő szalonok ajtajait. Ezen pedig okvetlenül segíteni kellett, de a segítség bizony nem volt könnyű. Az angol társadalmi életnek vastörvényei vannak és aki ezek ellen vét, az előtt még a már nyitott ajtók is bezárulnak. Az igazi angol hölgy személye elleni sértésnek tart például valami feltűnő öltözködési hibát is, nem szólván arról, hogy a nagy diner-én az illetési rend olyan szentség, ami ellen minden vétket halálos bűnnek tekint a kényes angol társaság.

Azután azt is tudni kell, hogy kiket lehet és kell együtt meghívni, kinek jár csak a nagy estélyekre meghívó és kiket kell az igazán előkelő zártkörű összejövetelekre is külön meghívni. Ehhez azonban alaposan ismerni kell az angol társaságot, a Society-t. Tudni kell, hogy Lady X. ki nem állhatja Lady Y.-t és Lord Y. X. egész este egyetlen szót sem fog szólni, ha a diner-én véletlenül Lady Y. X. mellé ültek. Ezeket a személyes szimpátiákat és antipátiákat pedig ügyes háziasszonynak kell körülhajóknak, hogy az ültetéseknel és meghívásoknál a szent és megcsontosodott társadalmi rend még se szenvedjen.

Az hinni az ember, hogy mindehhez elég az úgazdag számára, aki bottal nélkül akar bejutni a zárkózott angol társaságba, ha a szabóját jól választja meg és egy ügyes magántitkár tart. De!... De ez nem elég. Nem elég, mert a szabó, bármilyen ügyes is, csak a hölgy ruháját szállítja és nem adhat tanácsot a sok apróságokra vonatkozólag, ami a toalettet kiegészíti és könnyű azt mondani, hogy egy ügyes és a társadalmi dolgokban jártas magántitkár kell tartani, amikor olyan magántitkár, aki mind-ezelen tisztában van, nines, vagy legalább is nagyon ritka. A magántitkárok ugyanis a legkritikább esetben kerülnek ki az angol társadalmi előkelőségek sorából és a néhány, aki mégis ismeri a társaság kulisszajelét, jól fizelett állandó állásban van.

Ez a megmondás vezette Miss Clara O'Malley-t is, amikor tanácsadó irodáját megnyitotta és a tábláját a kapuja alá kitelte. És ügylatszik, hogy helyes volt Miss Clara elgondolása, mert ma már London legjobban kereső női közé tartozik.

Miss Clara O'Malley mindenben tanácsot ad. Kiválasztja a megbízó alakjához és egyéniségéhez legjobban illő ruhát, össze-

állítja az apróságokat, amik a toalettet kiegészítik, megmondja, hogy milyen alkalomra menni és milyen ékszer legyen az, nehogy azzal rémítse el a kényes izlésű angol hölgyeket, hogy valamelyik zártkörű estélyen ékszerkirakatnak maszkírozva jelenik meg.

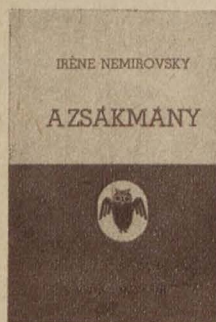
A mindentudó hölgy azonban azt is vállalja, hogy a megbízó által rendezendő estélyek vendégéjszórát összeállítja, meg-tárgyalja a szakácsal a diner étrendjét, a borokat, amiket feljognak szolgálni, megcsinálja az illetési rendet és még arra vonatkozólag is tanácsot ad a tapasztalatlan háziasszonynak, hogy kivel miről beszéljessen. Egy szóval Miss Clara O'Malley nélkülözhetetlen mindenki számára, aki nem született bele az angol Society-be és mégis részt akar venni az angol előkelőségek társadalmi életében.

Legyünk őszinték, bizony nem más ez, mint az emberi hiúság megvámolása. Ha azonban arra gondolunk, hogy ezek az úgazdagok nem mindig a legpéldásabb módon szerezték azt a vagyont, ami ma lehetővé teszi számukra, hogy az angol társaság nagyon költséges életében részt vegyenek és talán éppen ezeknek az úgazdagoknak a többé-kevésbé lelkiismeretes pénz-szerzési műveletei vitték el például Miss Clara O'Malley családjának a vagyont és ma ebből a munkából nemcsak a leleményes miss, hanem számos munkatársa is él, akik éppen úgy valamikor jobb napokat látott angol családoknak a gyermekeit, akkor jeltlenül valami igazságszolgáltatást érzünk abban, hogy ilyen módon valamit visszakaphatnak az elvesztett vagytonból.

Érdemes azonban egy kicsit gondolkodni Miss Clara O'Malley ötletén és nem egyszerűen azzal féltetni, hogy ilyesmivel csak a gazdag Angliában lehetséges. Ha a magyar társadalmi élet nincs is olyan szigorú szabályokhoz kötve, mint az angol, bizonyára sokan akadnának a magyar háziasszonyok között is olyanok, akik szívesen honorálnák azt az ügyes hölgyet, aki a társadalmi érintkezés szabályait alaposan ismeri és tanácsot adna a helyes öltözködés, az ünnepi étrend összeállítása és a vendéglátás számtalan apró, de mégis annyira fontos kérdésében. Sajnos, nálunk is elegendő vannak olyanok, akik régi család vagytonukat elvesztették és lámpással keresnek valami megfelelő elhelyezkedést. Miss Clara ötlete tanács is lehet a mi hölgyeink számára és a magunk részéről meg vagyunk győződve arról, hogy a Ladys Conseilornak Budapesten is sikere lenne.

Jó kereskedő még a jégesőből is hasznot húz. Roskilde városának egyik ismert élelmiszernagykereskedője egy óriási zivatar alkalmával, mely az elmúlt nyáron vonult át a városon, megmutatta, hogy a jó kereskedő mindenből hasznot húz. A Roskildeben tomboló vihar hatalmas jégesővel járt, úgyhogy az uccák díonyi nagyságú jégdarabokkal voltak borítva. A nagykereskedő nem várta be, hogy a város köz-tisztasági alkalmazottai megjelenjenek és eltakarítsák a jeget az uccákról — 6 maga végezte el ezt a feladatot. Valamennyi teherautóját mozgósította, valamennyi alkalmazottját munkába állította, összegyűjtötte az utakon fekvő jeget és percekben belül óriási hűtőkamráiba szállította. Több mint két-ezer kiló jeget szerzett így ingyen az ötletes kereskedő.

A világirodalom remekei mélyen leszállított áron

Irene Nemirovsky:
A zsákmány.
A könyv terjedelme 230 oldal, finom egész vászonkötésben 3 pengő 60 fillér helyett
2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

Bródy Lili:
Fehér zászló.
A könyv terjedelme 320 oldal, díszes egész vászonkötésben 5 pengő 40 fillér helyett
3 pengő 60 fillér.
Megtakarítás
1 pengő 80 fillér.

Földes Jolan:
Más világrész.
A világhírű írónő új könyve. Terjedelme 170 oldal, ára fűzve 3 pengő 60 fillér helyett
2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

André Maurois:
Költő a máglyán.
Shelley-nek, a neves angol költőnek tragikus életregénye ez a könyv. 320 oldal, egész vászonkötésben 96 fillér helyett
80 fillér.

Lidia Szejfullina:
Egy kuruzsló élete.
Orosz írónő regénye, amely újszerűségével európaszerte nagy fel-tűnést keltett. A 192 oldalas könyv ára fűzve 2 pengő helyett
1 pengő 10 fillér.
Megtakarítás 90 fillér.

Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány uca 12. Az árak bérmentes küldéssel értendők. Kérjük a vételár előzetes beklüldését. Utánvételt 75 fillérral drágább, mert ennyit számít a fel posta. A pénzküldés legolesőbb módja: az összegnek 9244. sz. postatakarékpénztári esekszámlánkra történő befizetése. Üres befizetési lap postahivatalokban és trafikokban 3 fillérért kapható.

Fenntartjuk a jogot, hogy ha a megrendelt könyvek közül egyik vagy másik időközben elfogyott volna, azt hasonló értékűvel pótoljuk, vagy kívánatra a vételárat visszafizetjük.

(Metro—Goldwyn—Mayer,
Ufa, Doryne és Schostal
felvételek)

Divatos kalapok

ÁLOM

— Anna, nézd, itt van Késmárki úr! — mondta Vészi úr örömteli hangon és az arca széles mosolyra derült.

Anna felpillantott a folyószámlakönyvből és vastag, fekete keretes szemüvege mögül ragyogó mosollyal üdvözölte Késmárkit.

— Olyan, mintha tegnap lettem volna itt utoljára! — nézett körül Késmárki meglepetve és a szívébe nagy-nagy nyugalom és boldogság költözött. Igen, teljesen olyan minden, mint tegnap volt.

— Milyen jó meleg van itt, milyen boldog vagyok! — gondolta Késmárki és mosolygva állt az írógép előtt. Anna most is rózsaszín ruháját viselte, mint akkor régen, mikor a céghez került. Haja szökén és csillogva keretezte be az arcát, amelynek hamvas-rózsás fehérségét csak jobban kiemelte a fekete keretes szemüvege.

— Mondja Késmárki úr — szólt hozzá kötekedő hangon Vészi úr, — Kardos Sándor, Szentes hányadik oldalán van a főkönyvben?

— Kettőszáznegyvenöt — felelte szemlesütve Késmárki, azután a második könyv huszonkettedik oldalán folytatódik.

— Igen — bólintott örömteli arccal Anna, — én mindig tudtam, hogy Dénesnek remek memóriája van.

— Tessék Késmárki úr, foglaljon helyet — mutatott Vészi úr Késmárki íróasztalára.

Késmárki leült. Elővette jegyzőblokkját, várakozóan nézett Vészi úrra és várta a parancsokat.

— Kardosnak írjon számlamásolatot, Tóthnak egy új számlát, mert a régi elveszett, Kufflernek felszólítót, mert nem fizet, egyébként nézze át, kik nem fizetnek és azoknak első és második felszólítót küldjön. Irjon Lyonba, hogy a minták még nem érkeztek meg, a telefon miatt intézkedjék, mert már megint rossz. Az adóügyeket is intézze el, a kereseti adóval megint le fog kézni, de kijelentem, hogy a bírságot maga fizeti, Anna, te menj haza, mert késő van — zengett Vészi úr kellemes hangja és Késmárki boldogan mosolygott.

Anna felkelt. Ahogy közelebb jött, Késmárki észrevette, hogy a haja megfakult. Már nem olyan, mint a csorgó méz, könnyed járása sem a régi már és a mosolya, Anna édes, búbajos mosolya is megfakult, elszürkült.

Fel akart kelni a székből, de mintha megbabonázták volna, mozdulni sem tudott. Mosolygott és olyan könnyűnek és boldognak érezte magát, mint már nagyon régen nem. Anna itt van, Anna itt van a közelében! Nem baj, ha megöregedett, nem baj, ha napszínű haja elvesztette régi fényét, az sem baj, ha a fogai kihullottak, azért mégis Anna, a régi, édes kis Anna.

Anna felvette rózsaszínű kalapját és kifelé indult. Fel emelte kezét és csókot intet az apjának. De az a csókjentes nemcsak az apjának szólt. Dénes tudta, hogy a jelképes csók főként neki szól — és mosolygott.

— Olyan boldog vagyok — suttogta. — Anna itt van és én még mindig a Vészi-gyárban vagyok. Haap-cii! — tüszentett egy nagyot és kőhögve ült fel az ágyban.

A nyitott ablakon füstös, kénes szag áramlott be az udvarról.

— Már megint éjszaka tisztítják a kazánt — dörmögte fuldokolva Késmárki és dühösen kattantotta fel a villanyt. Szeme a tűkörre meredt. Még mindig mosolygott. Boldog mosoly terült szét keskeny, szenvedő arcán. Szeme hunyorogva fordult el a hirtelen részakadó erős fénytől és lassan két nehéz, forró könnyesepp gördült végig az arcán.

— Miért nem hagysz aludni?... — nyafogott a másik ágyban a felesége — olyan szépet álmodtam... a Késvagyárban voltam és te jöttél, virágot hoztál...

Késmárki elkattantotta a villanyt és belemeredt a sötétségbe. Vilma is ott járt álmában a Késvagyár körül... de Vilma róla álmodott és nem egy idegen férfiről... nem úgy, mint ő... Annáról... édes, szőke, egyetlen Annáról... elérhetetlen szerelméről... a gazdag, kényes Annáról, akit életében egyszer csókolt meg és utána kirepült a gyárból, kirepült Anna életéből egészen... sohasem látta többé Annát és nem érezte többé delődőben a fojtó, erős kénszagot, amely ráterült az egész környékre, a zöld mező mintha pillanatok alatt elsárgult volna, ember és állat nehezen szedte a lélegzetet. Nem érezte többé ezt a szagot Késmárki és nem látta többé Anna mézszínű haját. Ó, hogy fájt, mennyi ideig fájt... hosszú hónapok, évek teltek el, amíg elfelejtette Annát. Azután megnősült. Elvette régi kolléganőjét, a barnabőrű, fekete hajú Vilrát, aki tökéletes ellentéte volt Annának. Nem szereti Vilrát, azt érezte az első időben, de gondolta, majd megszokja... majd megszereti... legalább van valaki mellette, akivel lehet Annáról beszélni. De ez sem használt. Nem tudta megszokni, nem tudta megszeretni Vilrát. És éjszakánként Annáról álmodott, Annáról, az egyetlenről. Legalább az álom kegyes volt hozzá, ha már az ébrenlét pillanatai olyan keservesek voltak.

— Anna! Anna! — sóhajtott Késmárki és fejét belefúrta mélyen a párnába. Elaludt. És Anna, kegyes, jó Anna újból megjelent, mosolygva és szelíden és csilingelő hangon mondta:

— Dénes, Déneske, csakhogy itt vagy! Olyan régen vártalak! Monostory Ada

(Warner felv.)

Modern szépségápolás

Napozás

A levegőtlen szobából, az irodából menekülnek az emberek a szabadba, a hegyek közé és a strandra, hogy a napfény, levegő és víz egészséges tényezőit kihasználják. A bőr szépségének és üdőségének csak használnak ezek a természetes gyógyeszközök. Már hosszú évek óta divat a légszűrő, strand és evezés, mégis sokan vannak, különösen vidéken, akik a világ minden kincséért sem napoznának vagy strandolnának. Már évek óta divat a kisportolt, izmos alak, a barna bőr. Akinek valamilyen okból megtiltották a szabadban való fürdést, annak a légszűrőt ajánlom. A légszűrő jó hatással van a tüdőre, vérkeringésre, megnyugtatja az idegeket és bőredző. A napozásnak csak akkor van értelme, ha testünk minél nagyobb felületét éri az ibolyántúli sugarak. Csak akkor hatásos, ha óvatosan és rendszeresen folytatjuk a napozást. Nem ajánlatos a napozást egyfolytában nagy adagolásban végezni, mert a szervezet felitődik jénnyel és bizonyos idő múlva a napfény hatálatlan lesz, akár van leburnulás, akár nincs. Kezdjük a napozást 5 perccel, tehát jobb és baloldalon 5—5 perccel, végül a hátán 5 perccel. Az időt emeljük naponta 2 perccel

A hirtelen, átmenetnélküli napozás fájdalmas lesz, gyulladást vált ki, különösen a világos bőrűeknél. Ilyenkor a bőr piros, néhány óra múlva felduzzad, gyenge vagy erősebb láz jelenkezik, végül nedvező hólyagos kiütés fejlődik, mely napokig megkínnozza és beleggő teszi az embert. A jobbik eset, ha leválik a bőr hámrétege. Tülságos legésnél állandó nyomai is maradhatnak kisebb-nagyobb foltok alakjában, különösen a vállon.

Mielőtt napfürdőt vennék, ajánlatos a testet megbíztató, hűsítő, túlzásroztó, illatnélküli krémekkel jól, egyenletesen bekenni. Sajnos, sokan még ma is paraffinolajjal használnak, mely erősen szárítja és könnyen gyulladáshozza a bőrt. Az arc bőr és test bekennéséhez csak egész finom krémeket használhatunk és csak így védhetjük meg a gyulladástól. Napozás után öntsünk tenyerünkre friss olívaolajat és a forró testet, arcol, kenjük be. Az olívaolaj hűsítő hatása és megakadályozza a gyulladást. 10 perc múlva gyengén töröljük le a bekenett részeket puha ruhával. Ilyen kezeléssel szépen, egyenletesen süllünk le, minden fájdalom és maradandó nyom nélkül. Nem ajánlatos napozni azoknak, akiknek magas vérnyomásuk van és akiknek tüdőfolyamatát a besugárzás fellobbanthatja. Napozunk fürdőruhában, napozóruhában.

Paizs Kató

Külföldi előfizetőink figyelmébe!

A „PÁRISI DIVAT“ előfizetési díja
1/4. évre közvetlen szállítás esetén:

Amerikában... dollár —50 Németországban Rm. 1.50
Angliában..... Sh. 2 Olaszországban Lit. 10.—
Franciaországban Frfrs 16.— Svájcban... Svfrs. 2.—

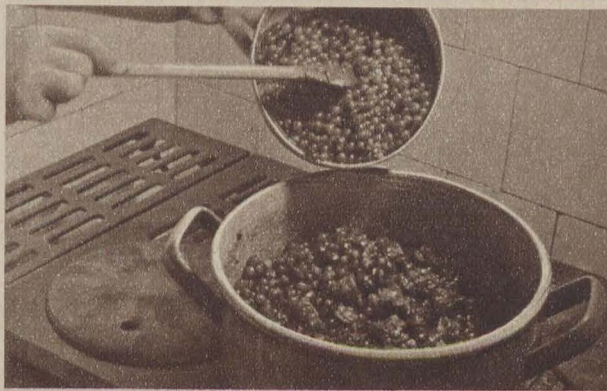
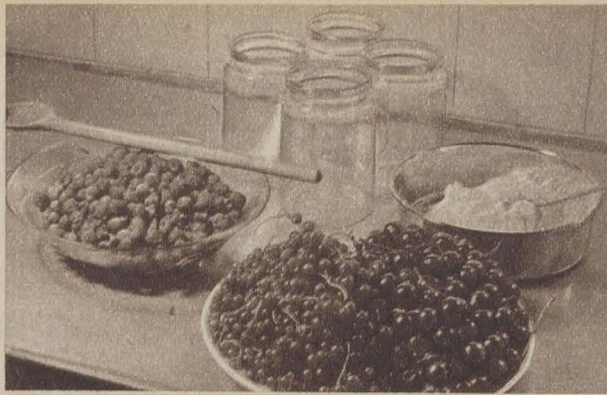
Az előfizetési díj kizárólag külföldi valutában
küldhető be! Pengőt a Magyar Nemzeti Bank
rendelkezése értelmében nem fogadhatunk el.

Befőzés idején

(A színeshímzéses nyers-vasztonterítővel letakart kertiasztalon még ott állnak a nyári uzsonna maradványai: piros mázas csupokban aludtfeje, gyékénykosárkában rozskenyér, vaj, méz és gyümölcs.)

Annus: Gratulálók, Erzsike-m, nem hittem volna, hogy ilyen kitűnő háziasszony vagy. Egész télen annyi odaadással táncollál, sportollál, bridzsel-tél... nem is tételeztem fel, hogy háziasszonyi babérokra is pályázol...

Erzsike (mosolyogva): Nono... az egyik nem zárja ki a másikat... És most gyertek, megmutatom, milyen kitűnő úgynevezett „kevert gyümölcsöt” főztem ma be. Háromféle gyümölcsöt veszünk hozzá: 1 kg jól megmosott és kimagozott cseresznyét, vagy meggyet, ½ kg szemezett ribizlit és 1 kg málnát. Először a cseresznyét, vagy a meggyet tesszük a tűzre, 10 percig forraljuk. Aztán a ribizli következik, ezzel újabb 10 percig főzzük. Harmadszora málnát adjuk hozzá, de már csak 5 percig hagyjuk a tűzön. Ezután a lábasat levesszük a

tűzről és ekkor tesszük a cukrot a főzethez, 2 ½ kg-ot. Ha nem meggyet vettünk, hanem cseresznyét, ebben az esetben 2 kg cukor is elég. Már most ezt a gyümölcsös-cukros főzetet addig keverjük, amíg teljesen kihűl. Kissé ugyan soká tart, de megéri a fáradságot, mert majd még-egyszer annyi lesz belőle, mint a cukorral együtt főzött lekvárokból. Egyszóval: folytonos keverés közben hűtjük ki, üvegekbe töltjük és lekötjük. Éppen úgy etáll, mint a cukorral főzött gyümölcsz és süteményre, főtt tészta, vajas-kenyérre egyaránt igen izleles.

Egreslekvár. Két kiló szép érett egresnek mosás után kinyomjuk a belét, szitán átnyomjuk és fél kiló málnát is adunk hozzá. Az egres héját a magjától megtisztítjuk, úgy, hogy vízben gyöngén kimossuk. Lemérjük a szitán átnyomott levét és az egres héját. Aztán minden kilóhoz 70 deka cukrot számítva, lábosban tűzre tesszük a levét és az összes cukrot. Amikor forr, belelesszük az egreshéjat és újból forrás után még félórát főzzük. Üvegbe tesszük és lekötjük. A málnától finom íze és íflala lesz a lekvárnak.

KERESZTREJTVÉNY

Megfejtők között regényeket osztunk ki. —
Megfejtési határidő június 10.

Vízszintes sorok: 1. Dankó Pista csárdása. 13. Növény és női név. 14. Világrész. 15. Bozót. 17. Nem mond igazat. 18. Földmunka. 19. Mértani vonal (ékezetlány). 20. A. L. Y. 21. Hevesen mozgat. 22. Barom nyakába akasztják. 23. Ezer kilogramm. 25. Farkas Géza. 26. Férfinév. 27. Északafrikai tartomány. 28. Jég — németül. 30. Nyivákol — tájszóval. 31. Friss zöldborsó, rizs és csirke húsból kevert étel. 34. Igaz. 36. Vissza: porond, küzdőtér. 37. Haj — németül. 39. Az első nagy hindu felkelés vezére. (1825—1858). 42. Le. 44. Medúza és polip alakú tömlős állatok vagy úrbélűek egyik altörzse.

Függőleges sorok: 1. Nagynevű magyar zeneszerző. 2. Lakáj. 3. Kiszór. 4. Méhlikák (névelővel). 5. Nagy madár. 6. A lecsapott villanykapcsoló. 7. An dem. 8. A budapesti Nemzeti Színház tagja, kiváló szín-művész. 9. Menyasszony. 10. A banánt termő pálma neve. 11. Tanulni. 12. A mi fülleinknek kedves dalok. 16. Mikes Kelemen előneve. 22. Határag. 24. Az olajfa termése. 29. Takarmány. 30. Semmi — latinul. 32. A ceruza régies neve. 33. Török magasarangú katonatiszt (ékezetfelesleg). 35. Kaszál. 38. A latin határozói eset rövidítése. 40. Idegen prepozíció. 41. Mássalhangzó kiejtve. 43. Ékezzettel: paripa.

Payper

A mult számban között rejtvény helyes megfejtése
Vízszintes sorok: 1. Páni félelem. 12. Légoaltalmi nap. 14. Ékit. 15. Legato. 16. Gi (ig). 17. Ai. 19. Alle. 20. Er. 21. Yni (iny). 23. Néz. 24. Tteré (érett). 25. Ragad. 27. Évei. 29. Is. 30. És. 31. Iran. 32. Hah. 33. Sobor. 36. Tj. 37. R. u. 38. Ekevas. 39. B. 41. Rom. 43. Lag. 44. Vasorrú. 46. Katicabogár.

Függőleges sorok: 1. Pékinások. 2. Ági. 3. Nota. 4. Il. 5. Ftc. 6. Éa. 7. L. L. L. 8. Emelten. 9. Ligeti. 10. Ena. 11. Materia. 12. Légy résen. 13. Por és hamu. 18. Ind. 19. Azért. 22. Ig. 26. A rovat. 28. Vajbab. 32. Hurrá. 34. Bela. 35. Ragi (igar). 40. Iso. 42. Orr. 44. Va. 45. O. G.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13					14						
15					16		17				
18				19				20			
21				22		23	24				
25		26				27					
28		29				30					
31			32	33				34	35		
36						37	38				
39					40	41				42	43
44											

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 31, 39, 44, függőleges 1, 2 és 12

Az olvasók köréből nap-nap után egész tömeg olyan kérdés érkezik, amely levélbeli válasza szorul. — Csak olyan levelekre küldünk választ, amelyekhez mellékelve van a megfelelő levélbélyeg. — A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: A „Párisi Divat” szerkesztőségének Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Marika.

Levél: Anyuskám olyan fiatal és szép, hogy én eltűnök mellette.
Válasz: Sok bakfislány éli át ezt a naív féltékenységet. De higgye el: alapítalan. Az asszonyi és a leányi szépség egészen más és maga tavaszi virágzására éppen azok a férfiak fognak felfigyelni, akiknek komoly szándékuk a nősülés.

Szomorú fiú.

Levél: Ugy veszem észre, menyasszonyom nem szeret...
Válasz: Lehet, hogy Ön csak képződik. Sok fiatalember gyöttri agyon ideálját alapítalan féltékenységgel. Aki nem tud és nem akar binni a legforróbb szavaknak sem, jobban teszi, ha egyáltalában nem nősül.

Elégedetlen.

Levél: Azt akarom, hogy többet foglalkozzanak velem...
Válasz: Ne arra törekedjék, hogy Ön legyen mindig a központ, mert ez feltűnik és ellenszenvessé teszi személyét. Sokkal helyesebb, ha kedvességét és egyéb jó tulajdonságait önreklám nélkül fedezik fel.

Vagyódás.

Levél: Olyan jó feleség és anya lennék. Hát miért nem jön mégsem senki?

Válasz: Sorsunk egyetlen nap alatt megváltozhatik. Huszonhat éves, semmi oka pesszimizmusra. Óvjuk attól, hogy bús hangulatoknak engedje át magát, mert az ilyesminek veszedelmes szuggesztív hatása van. Elriaszít, míg a jókedv vonz és érdeklődést ébreszt.

Artur.

Levél: Összevesztünk. Lehet ebből kibékülés?
Válasz: Megnyugtattuk, már történtek ilyen csodák. De ha szívén viseli a dolgot, akkor nem szabad büszkének lennie, magának kell a kezdő lépéseket megtenni. A dolog ott mérgesedik el, ha dacolásával meg akarja alázni a lányt.

Visszavonult lány.

Levél: Nem járok semmiféle mulatságra, még színházba sem, mert ezt léhának tartom a mai időkben.

Válasz: Nincs igaza. Az élet molyoslat, örömeit éppen akkor kell fokozottan kivirágoztatni, amikor bajok vannak.

Babuci.

Levél: Völegényem teljesen megelégedkezett névnapomról. Lehet az ilyen ember szerelmes?

Válasz: Bocsnát, de mi utána néztünk a kalendáriumban és megállapítottuk, hogy völegénye nem büns. Babuci név nem fordult elő. Ha Ön álnév alatt tartja névnapját, arról viszont a völegény nem tehet.

Miskolci asszony.

Levél: Házasságunk boldogtalan. Mit tegyek. Van gyógyulás?
Válasz: Olvassa el P. Heath: A boldog házasság tudománya könyvét, amely már sok ezer házaspár boldogságát adta vissza. Kétségtelen, hogy megtalálja benne az Ön problémáját és annak megoldását is.

Csalódott feleség.

Levél: Tizenhét év után rájöttem, hogy férjemnek apró kalandjai vannak, ezért most állandóan a viharok.

Válasz: Igen helytelen megoldás. Semmi sem mérgecsíti el annyira a helyzetet, mintha az asszony bosszúból kellemetlenné, ellenszenvessé teszi az otthont. Hiszen ezzel egyenesen elfűz hazuról és újabb kalandokba kergeti férjét. A nagylelkűség, okosság ezerszer jobb módszerek.

Hagyományos hősiességgel

harcolt a „Kalevala népe”, ezt állapítja meg az egész világ a finnek küzdelmének befejezése után. Fokozott érdeklődés fordul a nagy finn hősköltemény, a

KALEVALA

felé, amely a Lafontaine Társaság kiadásában jelent meg. A háromkötetes mű ára díszes félvászon kötésben kötetenkint 96 fillér, vagyis összesen

2 pengő 88 fillér bérmentve

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében a Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány uca 12). A pénzküldés legolcsóbb módja a 9244. számú postakarékpénztári számlánkra történő befizetés. Üres befizetési lap 3 fillérért postahivatalokban és trafikokban kapható!

Romantika. Ön szerint ma kihalt a lelkek költészete és nincs illúzió a fiatalok szerelmében. Nagy tévedés. A zínnek, hangulatok utáni végy, a valóság megszépítésének akarása kiírthatatlan ösztöne az emberiségnek, bizonyítja például egyre izmosodó új irodalmunk, melyben változatlanul vezető szerepet játszik a szerelem.

Ideges lány. Ma egészen másképpen nézi az orvostudomány az idegességet, mint akárcsak húsz év előtt is, amikor csak megnyugtató szölamokkal küldték el a páciént, hogy nincsen semmi baja. Ma jól tudjuk, hogy minden idegességnek egyéni magyarázata van, hosszan és türelmesen kell a beteg lelki életével foglalkozni, mert csak akkor gyógyítható ki.

Bosszu. Bosszút akar állni hűtlen ideálján. Értelmetlen és céltalan erőparazítás. Sokkal helyesebb, ha energiáit a felejtésre fordítja és egy új szerelem számára tartja érzéseit.

Levelek. A fiú, akivel szakított, nem adja vissza sem leveleit, sem fényképeit. Ismétetlen rosszalkut, hogy eljegyzés előtt túlságosan rajongó sorokat írjanak ürülányok vagy éppen fényképet küldjenek. Gondoljanak a férfiak nagy indiszkréciónójára és arra, hogy nem mindegyik férfi születik ürának.

Glees. Giccs alatt a művészet közhelyeit értjük. Az érzelmes, édeskes muzsikát, regényekben a sablonos, unalomig ismert fogásokkal megírt, önálló, mely gondolatokat és megfigyeléseket nélkülöző könyveket. Festészethet, szobrászatban a szolgal módon milliomediszor leutántott témákat, melyek nem művészi tartalom, csupán olesó hatást hajszolnak.

Fiatal házások. Lakások berendezésénél né divatosak és másokat utánzóak legyenek, hanem mindenekelőtt a maguk izlését, örömet, kényelmét szolgáltsák ki. Ne engedjék az iparművész fantáziáját túltengeni, mert végül lesz egy szép látványos helyiségük, ellenben nem lesz meghitt, meleg otthonuk.

Szöke kislány. Nem kell különös mesterkedés. A férfiak hamarosan észreveszik, ha valaki csodálja vagy szereti őket. Várjon csak türelmesen. Hamarabb meglátja az illető, hogy Ön mennyire meleg érzelmeivel van iránta, mint sem Ön gondolná.

Tapintatos lány. Nem értünk önnel egyet. A férfiak amúgy is nehezen határozzák magukat házasságra, felesleges még visszavonulásukat azzal is könnyíteni, hogy unos-unatlan hangsúlyozza, hogy udvarlója nincsen lekötve, hogy mind a ketten szabadok. Ez valójában benső féltelmet és esőként önbizalmat árul el.

Elkeseredett fiú. Nem szeretjük, ha valaki alkoholba fojtja bánatát. Egészséges ember ital nélkül is tud felejtetni és egyensúlyban tartja lelkét. Sok emberből az effajta italozás regényes póz, melyet divatjunktak mult népsziművekből és elavult regényekből tanultak.

Inyene. Kétségtelen, hogy soha nem volt annyi rossz gyomról ember, mint napjainkban és számuk egyre növekszik. Ennek távolról sem a helytelen étkezés az oka, hanem sokkal inkább a mai nehéz létfenntartási viszonyok, melyek folyton mérgezik kedélyünket és a gyomoridegesség legfőbb előidézői.

Fehér rózsá. Sokszor megtörténik, hogy valaki nem találja meg az elsőben az igazi párját. Becsületes dolog beismerni a tévedést és améllé állni, akihez a komolyabb érzések fűzik. Magának is, barátjának is és annak a bizonyos fiatalembernek is jobb, ha tisztázódik a helyzet. Azért nem kell egymásra neheztelnők. Ha szereti azt a fiatalembert, menjen feleségül hozzá. Barátnője meg majd talál olyant, aki őt szereti igazán.

Kíváncsiság. Helyesen tett. Ez a gyufa vagy gyertyagyújtás köteles udvariaság. Tudomásul vette, hogy Önnek szólt a zene. Nem kötelez semmire.

Hullámzó Balaton. Bizony nem írhatunk dicséretet. De ne búsuljon. Sokkal többben irnak verset, mint ahányan tudnak írni.

Hajápolás. Gyakori mosás, naponkénti alapos fésülés, kfezés és a legelőbb hajápolás. Ha teheti, járjon a napon, levegőn kalap és kendő nélkül. A nagymértékű hajhullásnak lehet belső oka. (Rossz gyomor, vagy bélműködés.) Leghelyesebb lenne orvoshoz fordulni. Igen jó hatással van a hajgyökerekre a petróleum. A fejbőr jól bedörzsöljük petróleummal. Bekötjük és két nap múlva jó szappannal meleg vízben megmosuk. Ezt minden hónapban megtehetjük. Ha a hajgyökérrel van baj, ez használ. Ha a belső szervek miatt van, azt kell orvosral kezeltetni.

Gépiró kisaszony. Teszik ezt a lányok. Csakhogy ügyesen, úgy, mintha nem is udvarlólanának. Egyébként semmi rossz nem lehet benne szépeket mondani a fiúknak.

Vájjon szeret-e? Talán az illető fiú sem tudja még, hogy mennyire szereti magát. Várja meg, míg az udvarlója tisztába jön önmagával és akkor majd nyilatkozni fog. Hisz nem olyan sürgős a dolog. Fiatalok mind a ketten.

Szöke kislány I. A saját készítésű kézimunka nagyon kedves ajándék. Sok szeretetre mutat. Nyugodtan küldheti.

Mária. Bizony határoznia kell. S ha olyan rendes, jó a kéréje, akkor bátran álljon melléje. Elavult dolog hétköznapi szürke embernek nevezni olyan valakit, aki megáll a maga lábán, szépen keres és józan. Ezek az igazi hősök, sőt mondanám úgyis, hogy urak. Megküzdnek az étellel, hősiesen és eltartják a családjukat urasan. Menjen hozzá feleségül!

Tanáestalan. Helytelenül eszelekedett, amikor nős emberrel ilyen bizalmas sétálkra vállalkozott. Mielőbb hagyja abba ezt a céltalan barátkozást. Nem illik önhöz. S amit írja, maga az illető férfi is csodálkozott, hogy ön hajlott a hívására és elment vele. Ez minden tanácsnál világosabban mutatja önnek, hogy helytelenül eszelekszik.

Erzsike. Még hozzá nagy örömmel fogadja el a meghívást. S legyen hozzájuk nagyon kedves. Vigyen egy pár szállból álló szép virágcsokrot völegénye édesanyjának. Mondjuk fehér és piros hosszúszerű rózsákat.

Felelős szerkesztő: SOMFAY MARGIT

Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Budapest, VII, Dohány uca 12 sz.

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát helyszűke miatt nem közölhetjük.

Kedvezményes árú szabásrendelői-feladvány. Kérem a Párisi Divat jelen számából vagy a 32-es sz. ábra szabását, vagy a 12-es sz. ovális futónak szűrt sablonját kedvezményesen és bérmentve beküldeni. Postó-, csomagolási és kezelési költségre 30 filléres bélyeget mellékelek. — Érvényes 1940 július 1-ig.

(Foto: 20th Century Fox)

VII

VIII

VII. Száda-ruha frásos hímzéssel. Raglánszabású. A nyakkörülű húzást a hímzés színének fonálából dolgozzuk. Dúsan ráncolt szoknya. Rsz. G 3996, ára bérmentve a hímzés szűrt sablonjával együtt 1 pengő 20 fillér.

VIII. Kosztümszerű nyári ruha hímzéssel. A ruha szabásmintájának rendelész. L 100, ára bérmentve 96 fillér. A hímzés szűrt sablonjának rendelész. L 101/a, ára bérmentve 96 fillér.

IX. Virágos hímzésű szalaggal díszített nyári ruha, elegáns, fiatalos. Hímzés helyett bordúros anyagból is készíthetjük. Szabásminta rsz. L 101, ára bérmentve 96 fillér. A hímzés szűrt sablonjának rendelész. L 101/a, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

IX

X

X. Nyári ruha. Öv, gallér és kézelő hímzeve. A derékon a hímzés színének megfelelő gombok. Szabásminta rendelész. L 102, ára bérmentve 96 fillér. A hímzés szűrt sablonjának rendelész. L 102/a, ára bérmentve 96 fillér.

XI

XI. Vászon- vagy nyerselyemruha szöttes csíkkal díszítve. Rendelész. G 3997, ára bérmentve 96 fillér.

XII. A ruhához illő szöttesből készült belerő. (Más nyári ruhához is viselhető.) Rendelész. G 3997/a, ára bérmentve 68 fillér.

XII

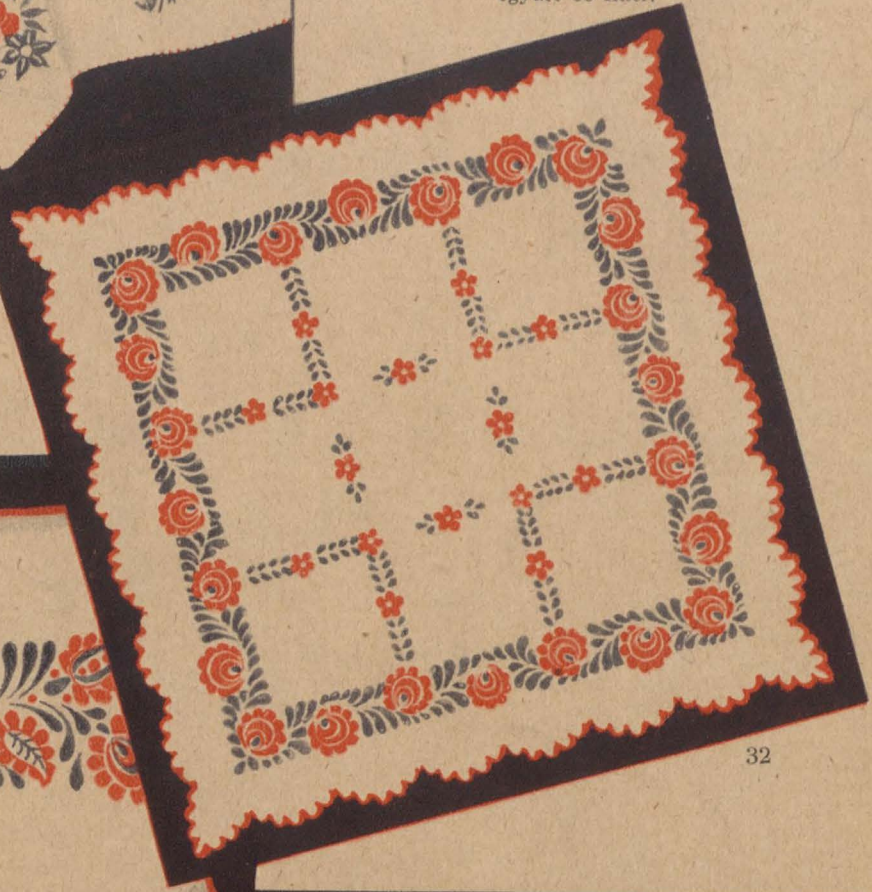

31

31. sz. Színeshímzéses uzsonnázóabrosz, mérete: 120×120 cm. Asztalkendő mérete: 24×24 cm. Fehér vagy színes len- vagy házivászonra dolgozzuk. Szúrt sablón rsz. 1291, ára bérmentve színmagyarázattal együtt 1 pengő 20 fillér.

32. sz. Asztalterítő, mérete: 88×88 cm. Szúrt sablón rendelőszáma 1292, ára bérmentve színmagyarázattal együtt 68 fillér.

33. sz. Tarkahímzéses párna. Szúrt sablón rendelőszáma 1293, ára bérmentve színmagyarázattal együtt 68 fillér.

32

33

34

34. sz. Falvédő, mérete: 91×62 1/2 cm. Szúrt sablón rendelőszáma 1294, ára bérmentve színmagyarázattal együtt 68 fillér.

35

35. sz. Konyhaszekrénycsfk, 11 cm széles. Szúrt sablón rendelőszáma 1295, ára bérmentve 50 fillér.